

Gespreksverslag

Verslag van het gesprek tussen Minister van Justitie van Sint Maarten dhr. Dennis Richardson en Korpschef Nederlandse Politie dhr. Gerard Bouman van 24 Juli, 2015

Onderwerp: Eerste kennismakingsbezoek van dhr. Gerard Bouman aan Sint Maarten

Start gesprek 8:55 am

Einde Gesprek 9:25 am

Aanwezig:

- Minister van Justitie van Sint Maarten dhr. Dennis Richardson
- Korpschef Sint Maarten dhr. Peter de Witte
- Korpschef Nederlandse Politie dhr. Gerard Bouman
- Mevr. Martine Vis Nationale Politie, Politie Rotterdam Rijnmond, Veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond
- Vertegenwoordiger van Nederland in Phillipsburg dhr. Gert Versluis
- Beleidsmedewerker Nederland (naam onbekend)
- Directeur van het Kabinet van de Minister van Justitie van Sint Maarten dhr. Rueben J. Thompson (tevens verslaggever gesprek)

Minister Richardson heet dhr. Bouman en delegatie welkom en vraagt naar de loop van en ervaringen gedurende deze eerste reis.

Bouman geeft aan een vol programma te hebben gehad en zegt over het algemeen te proberen zo weinig mogelijk te reizen omdat er in Nederland zoveel gebeurt.

Het gesprek wendt zich naar de onderlinge samenwerking (qua politie/ rechtshandhaving) in het Caribisch gebied waarbij de Minister aangeeft dat met Curacao en Aruba de samenwerking soepel verloopt maar dat het met Nederland soms wat moeilijker gaat. Dhr. Bouman vindt dat er inderdaad binnen het Caribisch gebied moet worden samengewerkt en dat pas bij actuele nood bijstand van Nederland moet worden gevraagd/ zal worden geleverd. Daarnaast is dhr. Bouman van mening dat het aantal verzoeken voor (politie) bijstand aan Nederland in principe zo gering mogelijk dient te zijn.

Minister Richardson geeft aan dat Sint Maarten na 10-10-10 zelf invulling heeft moeten geven aan de Justitie keten vanwege het feit dat Justitie onder de Nederlandse Antillen een Landsaangelegenheid was. Minister Richardson: "We zijn zeer ambitieus maar de financiële kaders bepalen tevens de kaders van de ambitie". (temporiseren van groei vanwege financiële mogelijkheden). Sint Maarten moet voldoen aan CFT eisen. Op Curacao is het anders aangezien dat de Justitie keten van Curacao reeds is opgebouwd in de periode van de Nederlandse Antillen.

Na het uitwisselen van beleefdheden geeft de Minister aan dat hij samen met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties BZK dhr. Plasterk een protocol heeft getekend waarbij versterking van de rechtshandhaving als uitgangspunt staat en waarbij de Minister (Richardson) ervan uitgaat dat als het gaat om versterking van het Politiekorps Sint Maarten de Korpschef van Politie Nederland een belangrijke persoon is in het kader van de gesprekken over de wensen en mogelijke invulling van deze wensen van versterking. In het protocol is aangegeven dat er overleg zal plaatsvinden, en de Minister gaat ervan uit dat de in het protocol genoemde stuurgroep daar een goede structuur voor is. De Minister geeft aan reeds bezig te zijn met het inventariseren van de behoefte met het oog op het eerder genoemde overleg en geeft aan uit te zien naar constructief overleg in de afgesproken Stuurgroep. In dat kader is de Minister blij dat de Korpschef (Bouman) Sint Maarten nu bezoekt, de Minister gaat ervan uit dat de heer Bouman is gekomen om de boodschap over te brengen over de invulling qua financiën en mogelijkheden betreffende het protocol.

Dhr. Bouman geeft echter aan dat dit niet zijn rol is. Bouman zegt dat er niet wordt overlegd over de invulling van het protocol. Dhr. Bouman geeft aan dat Minister Plasterk (BZK) en Minister van der Steur (V en J) hebben bepaald dat ze gaan investeren op het bestrijden van ondermijning waarvoor het RST op Sint Maarten met 55 mensen wordt aangevuld. Bouman: *"Er zal een investering van 22 miljoen Euro in het Openbare Ministerie en de rechterlijke macht plaatsvinden"*. Bouman geeft verder aan dat hij bij die beslissing aanwezig was en dat hij de ondermijning op Sint Maarten gaat aanpakken en dat men (Nederland) niet van plan is samen te werken met Sint Maarten. Op de vraag van de Minister of de heer Bouman denkt dit zonder de bestuurlijke verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie van Sint Maarten te kunnen doen antwoordt dhr. Bouman dat hij/Nederland de Minister niet nodig heeft om deze klus te klaren, Nederland heeft genoeg informatie waaruit blijkt dat ondermijning en corruptie op Sint Maarten een zodanig probleem is dat samenwerking met lokale bestuurders en diensten niet mogelijk is. Minister Richardson vraagt hierop of Bouman denkt dit zonder lokale kennis te kunnen aanpakken, waarop Bouman aangeeft dat hij/Nederland niemand nodig heeft en dat hij zijn taak tot een succes zal brengen. De Minister geeft vervolgens aan zich af te vragen wat het nut van de in het protocol overeengekomen plannen voor het opstellen van een stuurgroep dan zou zijn. Daarnaast vraagt de Minister zich af waarom de RST dan tot nu toe op Sint Maarten onvoldoende resultaten heeft geboekt. Bouman kapt hier de discussie geïrriteerd af. Bouman geeft aan dat hij de Ministers Korps, (Korps SXM) niet afkraakt én graag zou willen hebben dat de Minister zijn (Boumans) Korps (de RST op Sint Maarten) ook niet afkraakt. Bouman : *"laten we niet gaan jijen en jouen of wij-bakken"*.

Hierna wenst de Minister de Nederlandse Korpschef veel succes, een goede reis terug en beëindigd de Minister het gesprek.

Einde

**Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties**

> Retouradres

Aan het bestuur van Sint Maarten
ter attentie van de minister van Justitie,
de heer Richardson
Bestuurskantoor
Clem Labega Square
Philipsburg Aan het bestuur van Sint Maarten
ter attentie van de minister van Justitie, de heer

Ministerie van BZK
Directie Koninkrijksrelaties
Turfmarkt 147
Den Haag
www.rijksoverheid.nl
www.facebook.com/minbzk
www.twitter.com/minbzk

Kenmerk
2015-0000387966
Uw kenmerk

Datum 10 juli 2015
Betreft Afschrift brief visie op algemene maatregel van rijksbestuur
integriteit en rechtshandhaving

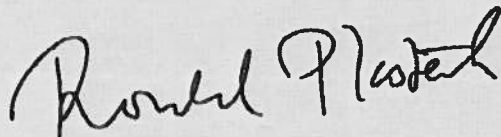
Bijlage(n)
2

Geachte heer Richardson,

Bijgaand treft u een afschrift aan van de brief die ik heden aan de Minister-president van Sint Maarten heb gezonden inzake de algemene maatregel van rijksbestuur integriteit en rechtshandhaving.

Hoogachtend,

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

dr. R.H.A. Plasterk

**Besluit van
tot instelling van een Integriteitscommissie en het treffen van enige voorzieningen
op het terrein van de rechtshandhaving in Sint Maarten en regeling van enkele
voorzieningen in verband daarmee (Besluit Integriteit en rechtshandhaving Sint
Maarten)**

**Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
van .. juli 2015, gedaan mede namens Onze Minister van Veiligheid en Justitie;**

**Gelet op de artikelen 43, tweede lid, en 51, eerste lid, van het Statuut voor het
Koninkrijk der Nederlanden;**

**De Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk gehoord
(advies van pm, nr. pm);**

**Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties van .....2015, uitgebracht mede namens Onze Minister
van Veiligheid en Justitie;**

**De bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden in acht
genomen zijnde;**

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

ambtenaar: degene die door het bevoegde gezag is benoemd of aangesteld in openbare dienst werkzaam te zijn, met uitzondering van de personen met wie een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht is gesloten;

bestuurders: de statutair directeuren en leden van de raad van commissarissen van een vennootschap en de statutair directeuren en leden van de raad van commissarissen of een daarmee vergelijkbaar orgaan van een stichting;

Gouverneur: de Gouverneur, bedoeld in artikel 1 van de Rijkswet houdende Reglement voor de Gouverneur van Sint Maarten;

Integriteitscommissie: de Integriteitscommissie, bedoeld in artikel 3;

Integer handelen: een handelen of nalaten dat in overeenstemming is met de waarden en normen of rechtsplichten die gelden met betrekking tot de vervulling van een openbaar ambt, een openbare functie of van een functie als bestuurder;

integriteitsschending: een handelen in strijd met integer handelen waardoor het maatschappelijk belang of het goed functioneren van de openbare dienst wordt geschaad of kan worden geschaad. Dit omvat in ieder geval:

- a. ambtsuitoefening met als oogmerk persoonlijk voordeel;
- b. corruptie;
- c. schending van vertrouwelijkheid;
- d. bevoordelen van familieleden of andere persoonlijke relaties; of
- e. willekeur;

kandidaat: de kandidaat voor de functie van minister, voor de functie van bestuurder van een vennootschap of stichting of de kandidaat voor de functie van ambtenaar;

kwartiermaker: de kwartiermaker, bedoeld in artikel 2;

Land: het Land Sint Maarten

leden: de leden van de Integriteitscommissie;

melding: een melding van een vermoeden van een integriteitsschending;

Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;

Minister die het aangaat: de minister van het land Sint Maarten die het aangaat;

Staten: de Staten van Sint Maarten;

stichting: een stichting als bedoeld in artikel 1, onderdeel l, van de landsverordening Code corporate governance van Sint Maarten, waar een minister de bevoegdheid heeft te beslissen ter zake van de benoeming of het ontslag van één of meer bestuurders, of ter zake van de wijziging van de statuten;

vennootschap: een naamloze of besloten vennootschap als bedoeld in artikel 1, onderdeel m, van de Landsverordening Code corporate governance van Sint Maarten met statutaire zetel in het Land en waarvan de aandelen deels of in het geheel, rechtstreeks of door tussenkomst van een derde, in economische of juridische eigendom, in handen zijn van het Land.

Hoofdstuk 2 De Integriteitscommissie

§ 1 De kwartiermaker

Artikel 2

1. De oprichting van de Integriteitscommissie wordt voorbereid door een kwartiermaker.
2. De kwartiermaker kan worden bijgestaan door een secretariaat.
3. De kwartiermaker wordt benoemd door Onze Minister na overleg met de Minister-President van Sint Maarten.
4. De kwartiermaker stelt binnen één maand na zijn aantreden een plan van aanpak hervorming Integriteitsbeleid Sint Maarten op, waarin ten minste uitvoering wordt gegeven aan de conclusies en aanbevelingen uit de rapporten van de Stuurgroep- Oosting en de Commissie-Wit/Samson en het rapport Nulmeting Integriteit van de Algemene Rekenkamer Sint Maarten.
5. In het plan van aanpak, bedoeld in het vierde lid, wordt tevens een verdere uitwerking van de oprichting, de taken, de organisatie en de begroting van de Integriteitscommissie opgenomen.

6. De kwartiermaker legt dit plan van aanpak, door tussenkomst van Onze Minister, voor aan de raad van ministers van het Koninkrijk.
7. De kwartiermaker geeft, in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van het Koninkrijk, uitvoering aan het plan van aanpak.
8. De kwartiermaker ontvangt voor zijn werkzaamheden een bezoldiging en een vergoeding van reis- en verblijfskosten overeenkomstig het Reisbesluit binnenland en het Reisbesluit buitenland.
9. Bij het aantreden van de Integriteitscommissie vervalt de functie van kwartiermaker.

§ 2 Instelling en taken van de Integriteitscommissie

Artikel 3

1. Bij koninklijk besluit wordt in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van het Koninkrijk een Integriteitscommissie ingesteld ten behoeve van Sint Maarten.
2. De Integriteitscommissie bestaat uit drie leden, waaronder de voorzitter.
3. De leden van de Integriteitscommissie worden bij koninklijk besluit benoemd op voordracht van Onze Minister, in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van het Koninkrijk volgens de volgende procedure:
  - a. een lid, tevens voorzitter, kan worden aanbevolen door Onze Minister-President, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de raad van ministers van het Koninkrijk;
  - b. een lid kan worden aanbevolen, in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van Sint Maarten, door de Minister-President van Sint Maarten;
  - c. een lid kan worden aanbevolen, in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van Nederland, door Onze Minister;

- d. Indien aanbevelingen achterwege blijven, geschiedt benoeming in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van het Koninkrijk.
4. De voorzitter en de overige leden worden benoemd voor een periode van vier jaar. Eenmalige herbenoeming is mogelijk voor eenzelfde periode.
  5. De voorzitter en de overige leden oefenen hun functie uit zonder last.
  6. Een lid wordt op eigen verzoek ontslagen dan wel wegens het aanvaarden van een ambt, betrekking of functie als bedoeld in artikel 4, eerste of tweede lid.
  7. Een lid kan worden geschorst of ontslagen wegens ongeschiktheid voor de vervulde functie, dan wel wegens andere zwaarwegende in zijn persoon gelegen redenen, dan wel wegens het aanvaarden van een ambt, betrekking of functie als bedoeld in artikel 4, eerste lid.
  8. Schorsing en ontslag geschieden bij koninklijk besluit op voordracht van onze minister, in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van het Koninkrijk. Over een ontslag als bedoeld in het zevende lid, wordt de aanbevelende Minister-President of Minister vooraf geconsulteerd.
  9. Voorafgaande aan een ontslag of een schorsing als bedoeld in het achtste lid wordt de Integriteitscommissie gehoord, tenzij de omstandigheden met betrekking tot het ontslag of de schorsing dat horen belemmeren.
  10. Onze Minister stelt de vaste vergoeding van de leden van de Integriteitscommissie vast. Hierbij wordt de toepasselijke salarisschaal van Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, bijlage B en de toepasselijke deeltijdfactor aangegeven. De leden hebben voorts overeenkomstig het en het Reisbesluit buitenland recht op vergoeding van reis- en verblijfskosten. Daarnaast hebben de leden op declaratiebasis recht op vergoeding van kosten van Internationale telefoongesprekken die zij maken in het kader van de werkzaamheden voor de Integriteitscommissie.

Artikel 4

1. Een lid van de Integriteitscommissie kan niet tevens zijn:
  - a. Gouverneur;
  - b. minister of staatssecretaris;
  - c. commissaris van de Koning of gedeputeerde;
  - d. lid van de Staten of van de Staten-Generaal van Nederland;
  - e. burgemeester of wethouder, gezaghebber, eilandgedeputeerde of Rijksvertegenwoordiger;
  - f. lid van de Raad van Adyles van Sint Maarten;
  - g. lid, staatsraad of staatsraad in buitengewone dienst van de Raad van State van het Koninkrijk;
  - h. lid van de Algemene Rekenkamer van Sint Maarten of van Nederland;
  - i. ombudsman of substituut-ombudsman van Sint Maarten of van Nederland;
  - j. ambtenaar bij, of als zelfstandige werkzaam voor een bestuursorgaan van het land Sint Maarten of van Nederland of een daaronder ressorterende instelling of dienst of een werknemer bij een vennootschap, een stichting of een andere privaatrechtelijke rechtspersoon die door een bestuursorgaan van Sint Maarten in het leven is geroepen.
2. Een lid vervult evenmin een andere betrekking of nevenfunctie die ongewenst is met het oog op een goede vervulling van zijn functie of de handhaving van zijn onafhankelijkheid of van het vertrouwen daarin.
3. Een lid meldt het voornemen tot het aanvaarden van een andere betrekking of nevenfunctie aan de Integriteitscommissie. De Integriteitscommissie informeert Onze Minister en de Minister-President van Sint Maarten.
4. De Integriteitscommissie maakt de nevenfuncties van een lid openbaar. Openbaarmaking geschiedt bij zijn benoeming en voorts door jaarlijkse publicatie van een opgave van deze nevenfuncties in de Staatscourant en de Landscourant Sint Maarten.

Artikel 5

1. De Integriteitscommissie heeft een secretaris.
2. Aan de secretaris kunnen medewerkers worden toegevoegd.
3. De secretaris en de medewerkers worden op voordracht van de Integriteitscommissie vanwege Onze Minister aan de Integriteitscommissie ter beschikking gesteld.
4. De secretaris en de medewerkers staan onder gezag van het de Integriteitscommissie en leggen uitsluitend aan de Integriteitscommissie verantwoording af.
5. De secretaris en de medewerkers zijn geen lid van de Integriteitscommissie.

Artikel 6

De leden, de secretaris en de medewerkers van de Integriteitscommissie alsmede hun echtgenoten of geregistreerde partners en minderjarige kinderen voor zover zij met hen een gemeenschappelijke huishouding voeren, zijn van rechtswege toegelaten tot Sint Maarten. Aan de leden, de secretaris en de medewerkers van de Integriteitscommissie alsmede hun echtgenoten of geregistreerde partners worden geen nadere voorwaarden gesteld voor de uitoefening van een beroep of het verrichten van arbeid.

Artikel 7

1. De bekostiging van de Integriteitscommissie en de kwartiermaker, evenals van het daarbij behorende secretariaat en de daarbij behorende apparaatskosten komt ten laste van de begroting van Onze Minister.
2. De voorzitter van de Integriteitscommissie dient jaarlijks vóór 1 april een begroting van kosten voor het komende jaar ter goedkeuring in bij Onze Minister.
3. De voorzitter draagt zorg dat de uitgaven de goedgekeurde begroting niet overschrijden.
4. De voorzitter legt jaarlijks voor 1 september rekening en verantwoording af over de uitgaven van het afgelopen jaar bij Onze Minister.

Artikel 8

1. De taken van de Integriteitscommissie zijn:

- a. het doen van voorstellen aan de regering van Sint Maarten over de inhoud en de implementatie van het integriteitsbeleid van Sint Maarten, welke in elk geval betreffen:
  - 1°. een klokkenluidersregeling,
  - 2°. het aanwijzen van vertrouwenspersonen, of
  - 3°. het opzetten van een stelsel van compliance officers;
- b. het op verzoek of uit eigen beweging onderzoeken van een op redelijke gronden gebaseerd vermoeden van een integriteitsschending van benoemde politieke ambtsdragers, ambtenaren en bestuurders;
- c. het op verzoek of uit eigen beweging onderzoeken van de integriteit van een kandidaat met het doel om te kunnen beoordelen of er voldoende waarborgen voor de integriteit van de kandidaat aanwezig zijn en of geen beletsel bestaat voor de benoeming van de kandidaat;
- d. het adviseren van de Minister die het aangaat, ministerraad van Sint Maarten of zo nodig de Gouverneur naar aanleiding van de bevindingen van een onderzoek als bedoeld in de onderdelen b en c;
- e. het doen van onderzoek naar het verloop van aanbestedingen;
- f. het doen van aangifte bij opsporings- en vervolgingsinstanties wanneer er sprake is van een vermoeden van strafbare feiten;
- g. toezien op de uitvoering van adviezen als bedoeld in onderdelen c en d of van voorstellen als bedoeld in onderdeel a.
- h. het ten minste eens per half jaar, door tussenkomst van Onze Minister, rapporteren over zijn werkzaamheden aan de raad van ministers van het Koninkrijk.

2. Ten behoeve van de in het eerste lid, onderdeel b, genoemde taak stelt de Integriteitscommissie een meldpunt in. Een melding van een vermoeden ten aanzien van een Statenlid wordt doorgezonden aan de procureur-

generaal van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Artikel 9

1. De bevoegdheden van de Integriteitscommissie zijn:

- a. het zo nodig personen horen in verband met een onderzoek;
- b. het onderzoek doen ter plaatse, waarbij de Integriteitscommissie toegang tot elke plaats heeft, met uitzondering van een woning zonder toestemming van de bewoner, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van haar taak nodig is;
- c. het in het belang van het onderzoek toegang tot dan wel inzage vorderen in administraties, documenten en andere informatiedragers die berusten bij de ministers van Sint Maarten, de bestuurders en de onder hun verantwoordelijkheid werkzame personen, alsmede derden aan wie taken zijn uitbesteed en deze administraties, documenten en andere informatiedragers zo nodig in beslag nemen.

2. De in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde personen zijn gehouden om informatie te geven en de waarheid te vertellen. Op verzoek van de Integriteitscommissie leggen deze personen de eed of de belofte af dat zij de gehele waarheid en niets dan de waarheid zullen zeggen. Deze verplichting geldt niet indien een persoon daardoor of zichzelf of zijn bloed- of aanverwanten in de rechte lijn, zijn echtgenoot, of zijn eerdere echtgenoot of degene die daarmee wordt gelijkgesteld, aan het gevaar van een strafrechtelijke veroordeling ter zake van een misdrijf zou blootstellen

Artikel 10

1. De Integriteitscommissie kan een bestuursreglement vaststellen ter uitvoering van de taken en bevoegdheden, genoemd in de artikelen 8 en 9. De Integriteitscommissie draagt er zorg voor dat het bestuursreglement ter informatie aan de raad van ministers van het

Koninkrijk wordt gezonden en dat het in de Staatscourant en de Landscourant van Sint Maarten wordt gepubliceerd.

2. De Integriteitscommissie neemt de in Sint Maarten geldende geheimhoudingsbepalingen in acht.

Artikel 11

1. De Integriteitscommissie zendt haar voorstellen, bedoeld in artikel 8, onderdeel a, aan de ministerraad van Sint Maarten. Zij zendt haar advies naar aanleiding van een onderzoek als bedoeld in artikel 8, onderdelen b en c, alsmede een afschrift van het desbetreffende onderzoek aan de minister die het aangaat of de ministerraad van Sint Maarten. Indien het een onderzoek betreft ten aanzien van een minister of een kandidaat-minister zendt de Integriteitscommissie haar advies aan de Gouverneur. De Staten ontvangen een geanonimiseerde samenvatting van dit advies.
2. De Integriteitscommissie kan haar advies samenvatten of anonimiseren met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer van degene die onderwerp is van onderzoek.

Artikel 12

1. De ministerraad van Sint Maarten bespreekt de voorstellen bedoeld in artikel 8, onderdeel a, respectievelijk een advies als bedoeld in artikel 8, onderdelen b en c, van de Integriteitscommissie binnen twee weken na dagtekening van de voorstellen respectievelijk het advies.
2. De minister die het aangaat kondigt binnen een week na bespreking van het advies in de ministerraad van Sint Maarten de maatregelen aan die hij naar aanleiding van de voorstellen of een advies van de Integriteitscommissie beoogt te nemen.
3. Van de adviezen van de Integriteitscommissie, bedoeld in artikel 8, onderdeel d, wordt alleen bij gemotiveerd besluit afgeweken.

4. De Integriteitscommissie en de Staten ontvangen een afschrift van het besluit dat naar aanleiding van een advies van de Integriteitscommissie is genomen.
5. De ministerraad van Sint Maarten of de minister die het aangaat, kan het besluit samenvatten of anonimiseren met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer van degene die bij een onderzoek direct betrokken is.
6. Indien binnen vier weken na een advies van de Integriteitscommissie geen besluit is genomen, geldt dit als een besluit om het advies niet over te nemen. De Integriteitscommissie rapporteert dit aan de raad van ministers van het Koninkrijk. Tegen dit besluit staat zowel voor de Integriteitscommissie als voor een ieder die door het besluit rechtstreeks in zijn belang is getroffen beroep open overeenkomstig de Landsverordening administratieve rechtspraak van Sint Maarten.

Artikel 13

Hij die opzettelijk een onderzoek van de Integriteitscommissie belemmert, bewijsstukken vernietigt of verduistert of anderszins de Integriteitscommissie tegenwerkt, wordt gestraft met een geldboete van de derde categorie als bedoeld in artikel 1:54 van het Wetboek van Strafrecht van Sint Maarten.

Hoofdstuk 3 Rechtshandhaving

Artikel 14

De bevoegdheid tot het geven van algemene aanwijzingen, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, wordt wat betreft Sint Maarten uitgeoefend door de raad van ministers van het Koninkrijk, voor zover deze aanwijzingen betrekking hebben op de opsporing en vervolging van:

- a. grensoverschrijdende criminaliteit als bedoeld in artikel 33, tweede lid van die Rijkswet, of

b. misdrijven die gezien de ernst of frequentie dan wel het georganiseerd verband waarin ze worden gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde maken.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 15

1. Dit besluit vervalt vier jaar na de datum van inwerkingtreding, met dien verstande dat deze termijn voor dit besluit of voor verschillende hoofdstukken of onderdelen daarvan eenmaal bij koninklijk besluit kan worden verlengd met vier jaar.
2. De raad van ministers van het Koninkrijk beslist of een voordracht wordt gedaan tot het nemen van een koninklijk besluit als bedoeld in het eerste lid.
3. Onze Minister stelt, in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van het Koninkrijk, uiterlijk zes maanden voorafgaande aan de in het tweede lid bedoelde beslissing ten aanzien van hoofdstuk 2 van dit besluit een evaluatiecommissie in. De evaluatiecommissie bestaat uit drie onafhankelijke leden die op grond van deskundigheid en volgens de volgende procedure worden benoemd:
  - a. een lid, tevens voorzitter, wordt aanbevolen door Onze Minister-President, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de raad van ministers van het Koninkrijk;
  - b. een lid wordt aanbevolen in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van Sint Maarten door de Minister-President van Sint Maarten;
  - c. een lid wordt aanbevolen in overeenstemming met het gevoelen van de raad van ministers van Nederland door Onze Minister.
4. De evaluatiecommissie kan zich ter uitvoering van haar werkzaamheden laten ondersteunen.
5. De evaluatiecommissie brengt uiterlijk drie maanden nadat zij is ingesteld, door tussenkomst van Onze Minister, advies uit aan de raad van ministers van het Koninkrijk over de verlenging van hoofdstuk 2 van dit besluit of onderdelen daarvan.

6. Het advies van de evaluatiecommissie bevat in ieder geval:
- a. een oordeel over de vraag of het land Sint Maarten in staat is om het integriteitsbeleid uit te voeren en adequaat op te treden tegen integriteitsschendingen;
  - b. een oordeel of er sprake is van niet aan het land Sint Maarten te wijten omstandigheden, die aan de goede uitvoering genoemd in het eerste lid in de weg hebben gestaan;
  - c. indien de evaluatiecommissie van oordeel is dat voortzetting van deze algemene maatregel van rijksbestuur, nodig is, aanbevelingen aan het land Sint Maarten over maatregelen die bevorderen dat aan het gestelde in onderdeel a kan worden voldaan;
7. Alvorens advies uit te brengen hoort de evaluatiecommissie het bestuur van het Land Sint Maarten. Het bestuur reageert binnen een week. In het geval het bestuur bezwaar maakt tegen een of meer onderdelen van het ontwerpadvies en in het advies aan deze bezwaren geen gevolg wordt gegeven, vermeldt de evaluatiecommissie deze bezwaren in het advies alsmede de reden waarom aan deze bezwaren geen gevolg is gegeven.

Artikel 16

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 17

Dit besluit wordt aangehaald als: **Besluit integriteit en rechtshandhaving Sint Maarten.**

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad en in het Afkondigingsblad van Sint Maarten zal worden geplaatst.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

De Minister van Veiligheid en Justitie,

Nota van toelichting

1. Algemeen

Deze algemene maatregel van rijksbestuur heeft tot doel maatregelen te nemen om de integriteit van het openbaar bestuur en de mogelijkheden voor een effectieve bestrijding van grensoverschrijdende en zware criminaliteit op Sint Maarten te herstellen. Voor wat betreft het eerstgenoemde aspect is deze algemene maatregel van rijksbestuur vastgesteld nadat is gebleken dat de regering van Sint Maarten niet bij machte is geweest om haar Landsverordening Integriteitkamer tijdig, voor 1 juli 2015, door de Staten te laten vaststellen en te laten bekrachtigen door de Gouverneur, zoals overeengekomen bij Protocol tussen Nederland en Sint Maarten op 23 mei 2015¹. Het tweede aspect vindt zijn aanleiding in de wijze waarop de minister van Justitie van Sint Maarten gebruik heeft gemaakt van de hem in artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna: Rijkswet OM) toegekende bevoegdheid om aan de procureur-generaal algemene aanwijzingen te geven betreffende de opsporing en vervolging van strafbare feiten in zijn land. Door de wijze waarop de minister deze bevoegdheid toepast, bij besluit van 25 juni 2015, gewijzigd in de algemene aanwijzing van 3 juli 2015, wordt de effectieve werking van de afspraken die in voornoemd Protocol zijn gemaakt op het gebied van de rechtshandhaving, naar het oordeel van de raad van ministers van het Koninkrijk welbewust belemmerd.

Integriteit is sinds jaar en dag een punt van zorg en aandacht op Koninkrijksniveau. De algemene maatregel van rijksbestuur ziet onder meer op het onmiddellijk aanstellen van een kwartiermaker, die een plan van aanpak zal opstellen op basis van de conclusies en aanbevelingen van de diverse integriteitsrapporten. Tevens worden in deze algemene maatregel van rijksbestuur de taken en bevoegdheden van een onafhankelijke door de raad

---

¹ Protocol tussen Nederland en Sint Maarten strekkende tot samenwerking door middel van een onderlinge regeling op grond van artikel 38, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, in verband met de instelling, inrichting, het functioneren en de bekostiging van een Integriteitkamer op Sint Maarten (getekend 23 mei 2015)

van ministers van het Koninkrijk in te stellen Integriteitscommissie geregeld, die de regering van Sint Maarten gevraagd en ongevraagd zal adviseren over het integriteitsbeleid van Sint Maarten en over de uitkomsten van door de Integriteitscommissie uitgevoerde onderzoeken naar (vermoedens van) Integriteitsschendingen binnen het openbaar bestuur van Sint Maarten.

De Koninkrijksregering beoogt met deze algemene maatregel van rijksbestuur om een onafhankelijke Integriteitscommissie in te stellen, die de regering van Sint Maarten gevraagd en ongevraagd zal adviseren over het integriteitsbeleid van Sint Maarten en over de uitkomsten van door de Integriteitscommissie uitgevoerde onderzoeken naar (vermoedens van) Integriteitsschendingen binnen het openbaar bestuur van Sint Maarten. De positie van deze Integriteitscommissie is vergelijkbaar met die van het College financieel toezicht Curaçao en Sint Maarten zoals dat is ingesteld bij de Rijkswet financieel toezicht Curaçao en Sint Maarten. Het is geen koninkrijksorgaan, maar een orgaan dat adviezen uitbrengt aan zowel de raad van ministers van Sint Maarten als aan de raad van ministers van het Koninkrijk. Daarmee blijft de autonomie van het land Sint Maarten zoveel als mogelijk gehandhaafd. De regering van Sint Maarten zal zelf moeten besluiten over en handelen naar de adviezen die de Integriteitscommissie aan haar uitbrengt. De bevoegdheden blijven daarmee bij de landsorganen. De Integriteitscommissie is dus enkel bedoeld als helpende hand vanuit de raad van ministers van het Koninkrijk om de ontstane situatie op Sint Maarten te redresseren. Daarmee wordt voldaan aan de eis dat de interventie die op basis van de waarborgfunctie wordt gedaan proportioneel, dus zo licht mogelijk moet zijn.

Op deze wijze wordt een formele basis gelegd voor de uitvoering van de conclusies en aanbevelingen van eerder genoemde rapporten en wordt een belangrijke stap gezet op de weg naar herstel van het vertrouwen in het binnen- en buitenland in het behoorlijk en integer functioneren van het landsbestuur van Sint Maarten.

Bij de aanpak van de Integriteit is een goed functionerende en op de lokale uitdagingen toegesneden rechtshandavingketen als sluitstuk van een dergelijke regeling onontbeerlijk. De aanpak van de Integriteitproblematiek en

de versterking van de rechtshandhaving zijn voor de Koninkrijksregering dan ook onlosmakelijk met elkaar verbonden.

De aanpak van grensoverschrijdende en zware criminaliteit, waaronder ondermijnende criminaliteit, in de Caribische landen van het Koninkrijk, met vertakkingen naar Europees Nederland, is naar zijn aard een gedeelde verantwoordelijkheid. De integriteitsproblematiek zoals zich op Sint Maarten heeft geopenbaard, raakt in veel gevallen direct of indirect aan deze vormen van criminaliteit. Deze vormen van criminaliteit schaden het Koninkrijk als geheel en dienen daarom ook in Koninkrijksverband te worden bestreden. In het Protocol van 23 mei 2015 zijn naast afspraken over de aanpak van de Integriteitsproblematiek ook afspraken gemaakt over de versterking van de rechtshandhaving.

De minister van Justitie van Sint Maarten heeft er middels het geven van de hierboven genoemde aanwijzing op grond van artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet OM blijk van gegeven de afspraken uit het Protocol niet na te komen voor wat betreft de versterking van de rechtshandhaving. De aanpak van de grensoverschrijdende en zware criminaliteit worden door zijn aanwijzing belemmerd. Zeker gesteld dient te worden dat het Openbaar Ministerie de bestrijding van deze vormen van criminaliteit kan blijven uitvoeren, zonder dat de onafhankelijkheid van het Openbaar Ministerie wordt aangetast.

De algemene maatregel van rijksbestuur ziet daarom op het overnemen van de bevoegdheid van de minister van Justitie van Sint Maarten tot het geven van algemene aanwijzingen op grond van artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet OM voor wat betreft deze vormen van criminaliteitsbestrijding. Daarmee wordt welbewuste tegenwerking door de minister van Justitie van Sint Maarten van onafhankelijk onderzoek door het OM voorkomen.

De werkingsduur van deze algemene maatregel van rijksbestuur is bepaald op vier jaar. De raad van ministers van het Koninkrijk bepaalt of de algemene maatregel van rijksbestuur kan vervallen hetzij of deze periode eenmalig wordt verlengd. Wat betreft hoofdstuk 2 (de Integriteitscommissie) doet hij dit na een uitgevoerde evaluatie van een evaluatiecommissie, waarin leden deelnemen die door de Rijksministerraad, zowel als door de ministerraad van Sint Maarten, als

door de ministerraad van Nederland zijn aanbevolen. De evaluatie heeft tot doel vast te stellen of het land Sint Maarten zelfstandig en onafhankelijk in staat is om het integriteitsbeleid uit te voeren en adequaat op te treden tegen integriteitschendingen.

Waarborgtaak

Wanneer een land van het Koninkrijk niet in staat blijkt de deugdelijkheid van het bestuur te waarborgen en in dit verband niet of niet voldoende voorziet in hetgeen het ingevolge het Statuut, een internationale regeling, een rijkswet of een algemene maatregel van rijksbestuur moet verrichten, kan, onder aanwijzing van de rechtsgronden en de beweegredenen, waarop hij berust, een algemene maatregel van rijksbestuur bepalen op welke wijze hierin wordt voorzien. In artikel 51 van het Statuut is deze grondslag voor een dergelijke op te stellen algemene maatregel van rijksbestuur vermeld. Sint Maarten is zelf verantwoordelijk voor het verwezenlijken van fundamentele rechten en vrijheden van de mens, rechtszekerheid en deugdelijkheid van bestuur; artikel 43, eerste lid, van het Statuut bepaalt dit. De controlemechanismen van Sint Maarten zullen en moeten in de regel volstaan voor het functioneren van de democratische rechtsstaat. Pas als het feitelijk disfunctioneren van die instituties niet meer of niet afdoende kan worden hersteld door interne controlemechanismen – dit kan blijken uit een stelselmatige inbreuk op genoemde waarden – ligt er een taak voor het Koninkrijk. Indien in het land zelf geen redres mogelijk blijkt te zijn van een ontoelaatbare toestand ten aanzien van de handhaving van de mensenrechten, de rechtszekerheid of de deugdelijkheid van bestuur, kan de waarborgtaak van het Koninkrijk aan de orde komen.

Voor het treffen van een voorziening bij algemene maatregel van rijksbestuur is grond indien alle voorgaande maatregelen onvoldoende of geen resultaat hebben opgeleverd en er geen andere, minder ingrijpende, mogelijkheden zijn die geschikt zijn om de situatie te redresseren. De maatregel dient tijdelijk te zijn en gericht op herstel van de situatie. De maatregel moet proportioneel zijn. De raad van ministers van het Koninkrijk

overweegt hierbij dat voornoemd artikel uit het Statuut is geschreven in een periode waarin het Koninkrijk bestond uit Europees Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen 'van de zes'. Thans dient bij de toepassing van de waarborgfunctie rekening te worden gehouden met de kleine schaal van drie landen in het Caribische deel van het Koninkrijk. Dit kan op zichzelf één van de factoren zijn die het redres bemoeilijkt. Het is geenszins de bedoeling om een taak van een land structureel over te nemen met het oog op het waarborgen van goed bestuur, laat staan om de instituties van een land geheel terzijde te stellen. Het is eerder de bedoeling dat het Koninkrijk voor een bepaalde periode gerichte taken versterkt en (mede-)uitvoert.

De situatie in Sint Maarten

Sinds vele jaren is het deugdelijk functioneren en het aanzien van het bestuur van Sint Maarten waar het gaat om de integriteit een onderwerp van gesprek binnen het Koninkrijk. De Onderzoekscommissie Besluitvorming Sint Maarten, de Commissie Pourier, kwam in haar rapport, dat begin 1992 werd gepubliceerd, tot de conclusie dat het eilandgebied Sint Maarten (toen nog onderdeel van de Nederlandse Antillen) bestuurlijk een chaos was. Dit was het gevolg van een aanzienlijke toename van het toerisme en de daarmee samenhangende stroom van illegale migranten en criminaliteit. In 1992 werd Sint Maarten formeel onder bestuurlijk toezicht gesteld. Met behulp van Nederlandse capaciteit, expertise en middelen is de situatie toen geredresseerd. Dit heeft echter wel een aantal jaren in beslag genomen. Pas begin 1996 werd het hoger toezicht (en bijbehorende noodwetgeving) opgeheven.

De kleinschaligheid van het eiland stelt het bestuur van Sint Maarten voor een moeilijke taak. In een rapport van het WODC² uit 2007 worden daarover diverse uitspraken gedaan. Zo staat in dat rapport dat deze kleinschaligheid allerlei risico's met zich meebrengt in termen van bestuurscapaciteit en bestuurlijke integriteit. Het leidt er bijvoorbeeld toe dat bepaalde "checks and balances" ontbreken, zo constateert de WODC waar het gaat om financieel-economische criminaliteit. De omvang van het (toen nog) land de Nederlandse

---

² Georganiseerde criminaliteit en rechtshandhaving op Sint Maarten, WODC, 2007

Antillen en het eiland Sint Maarten maakt dat de bestuurlijke lijnen kort zijn. Tussen sommige burgers en de gedeputeerden is weinig afstand. Op het niveau van het (toenmalige) bestuurscollege worden aldus zaken behandeld en beslist die over het algemeen in grotere landen, op ambtelijk niveau worden voorbereid en afgehandeld. Leden van het bestuurscollege worden direct door de burgers aangesproken op de behartiging van hun persoonlijke belangen en vice versa, aldus het WODC-rapport. In hoeverre hier sprake is van corruptie, vriendendiensten en persoonlijke verrijking van bestuurders, is voor zover de WODC-onderzoekers konden nagaan, nimmer onderzocht. Niettemin lijken de kritische geluiden op zichzelf problematisch. Ook omdat vanuit de wetenschappelijke literatuur bekend is dat georganiseerde criminaliteit goed gedijt in gebieden en landen waarin het ontbreekt aan een volwaardig bestuurs- en controleapparaat (Fijnaut en Paoli, 2004), aldus de onderzoekers. Uit het WODC rapport kan verder worden afgeleid dat in Sint Maarten door een gebrek aan "checks and balances" structureel sprake is van het niet conform procedures handelen ten gunste van bepaalde economische belangen, waarbij bewust dan wel onbewust bepaalde vormen van (georganiseerde) criminaliteit worden gefaciliteerd.

Ook na de wijziging van de staatkundige verhoudingen in 2010 is de situatie in relatie tot integriteit niet verbeterd. Reeds in de visie van het Nederlandse kabinet op de 'toekomst van het Koninkrijk' uit 2011 werd gesteld dat een van de factoren die de ontwikkeling van de verhoudingen tussen de landen van het Koninkrijk belast, de verschillende opvattingen over deugdelijkheid van overheidsfinanciën, wetgeving en bestuur zijn, of althans de verschillende perceptie daarvan. De omvang van de eilanden en hun bevolking is vele malen geringer dan die van Nederland. Dit betekent dat het financieel, professioneel en bestuurlijk draagvlak voor bestuur aanzienlijk geringer is. Tegelijk worden de eilanden met niet minder en in sommige opzichten met grotere maatschappelijke en politieke uitdagingen geconfronteerd dan Nederland. Deze uitdagingen zijn door de wijziging van de staatkundige verhoudingen in 2010 nog versterkt. De "checks and balances" die op het niveau van de Nederlandse Antillen nog bestonden, zijn weggefallen. Ondanks de beloften en toezeggingen door de toenmalige bestuurders van het eilandgebied Sint

Maarten in het kader van de besprekingen over de nieuwe verhoudingen dat het aanstaande nieuwe land deze uitdagingen het hoofd zou kunnen bieden, heeft het nieuwe land een situatie laten ontstaan met een groeiende integriteitproblematiek en vormen van criminaliteit die op landsniveau niet meer bestreden kunnen worden. Waar voorheen de Nederlandse Antillen nog konden worden aangesproken om de problematiek te adresseren, is het niveau van optreden nu rechtstreeks belegd bij de raad van ministers van het Koninkrijk. Het wegvallen van de bestuurslaag van de Nederlandse Antillen heeft in dat opzicht geleid tot grotere zichtbaarheid van de problematiek, daarmee meer maatschappelijke en politieke aandacht en daardoor tot meer "schuring" tussen lands- en Koninkrijkniveau. Deugdelijkheid van bestuur is een absolute waarde die door het Koninkrijk aan de inwoners wordt gewaarborgd door ieder van de regeringen afzonderlijk en door het Koninkrijk collectief (artikel 43 van het Statuut). Tekortkomingen in die deugdelijkheid dienen dan ook gecorrigeerd te worden en kunnen aanleiding zijn voor onderlinge kritiek, mits erkend wordt dat dit daarmee gelijk ook voorwerp wordt van de verplichting tot onderlinge bijstand bij het realiseren van de centrale waarden van het Koninkrijk.

Inzet van Nederland in de visie op de toekomst van het Koninkrijk is het Koninkrijk als staatsrechtelijk en politiek verband, dat een adequaat kader en houvast biedt voor samenwerking en ontwikkeling in ieder van de landen van het Koninkrijk en voor een vruchtbare ontwikkeling van de onderlinge samenwerking en betrekkingen. Idealiter omvat die samenwerking alle landen gelijkelijk. Echter, de politieke wil en bereidheid in de afzonderlijke landen voor ontwikkeling en verdieping van de onderlinge samenwerking kan verschillen. Inzet is het ontwikkelen van de betrekkingen en samenwerking met die landen die daartoe de wil en bereidheid aangeven. Dat betekent wel dat de landen zich houden aan de randvoorwaarden voor stabiele samenwerking en ontwikkeling. Het uitgangspunt is dat ieder van de betrokken landen in dient te staan voor goed bestuur, gezonde overheidsfinanciën, integriteit, gerechtigheid en veiligheid van de burgers en zijn verantwoordelijkheid daarvoor neemt.

De gebrekkige bestuurlijke integriteit en rechtshandhaving op Sint Maarten is met regelmaat onderwerp van gesprek geweest in de raad van ministers van het Koninkrijk. Niet in de laatste plaats omdat met grote regelmaat Sint Maarten in het nieuws kwam naar aanleiding van incidenten en geruchten over integriteitsschendingen van politici, zware criminaliteit, hoge moordcijfers en corruptie in diverse vormen. Daardoor is er een overwegend negatief beeld over de integriteit van het openbaar bestuur van het land ontstaan, dat niet alleen Sint Maarten, maar ook het Koninkrijk als geheel raakt. Verwacht zou worden dat de stroom aan geruchten en incidenten aanleiding zouden vormen voor de regering van Sint Maarten om uit eigen beweging een onderzoek te starten naar deze geruchten en incidenten, om zodoende een scheiding te kunnen maken tussen werkelijkheid en geruchten. Dit met als uitiem doel om daadwerkelijke integriteitsschendingen ook aan te pakken. Dit is echter niet het geval geweest. Daarin is evenmin verandering gekomen na de vele bilaterale mondelinge en schriftelijke contacten en na de herhaaldelijke besprekingen in de raad van ministers van het Koninkrijk. De regering van Sint Maarten heeft nagelaten om zowel een algemeen onderzoek naar de integriteit van het openbaar bestuur in te stellen, alsook om individuele geruchten of signalen van integriteitsschendingen en corruptie te onderzoeken.

Naar de mening van de raad van ministers van het Koninkrijk heeft de regering van Sint Maarten met onvoldoende urgentie en daadkracht gereageerd op de incidenten en geruchten over integriteitsschendingen. Met de regering van Sint Maarten is regelmatig overleg gevoerd over de in het land ontstane situatie. Het was de raad van ministers van het Koninkrijk niet voldoende gebleken dat de regering van Sint Maarten daar serieus zorg en aandacht voor had gehad.³ Dit vormde de aanleiding voor de raad van ministers van het Koninkrijk om in september 2013 de Gouverneur van Sint Maarten in zijn hoedanigheid van koninkrijksorgaan een aanwijzing te geven om een onderzoek te laten instellen naar het behoorlijk en integer functioneren van het openbaar bestuur zoals dat

---

³ Zie de antwoorden op Kamervragen van het lid Van Raak. Aanhangsel Handelingen II, 2013/2014, nr 386.

een democratische rechtsstaat betaamt. Het rapport⁴ van dit onderzoek, dat is uitgevoerd door PwC, vestiging New York, en is begeleid door de Stuurgroep onder voorzitterschap van de heer M. Oosting, en met als leden de heren J. Saleh en M. Alexander, werd op 27 augustus 2014 door de Gouverneur aangeboden aan de raad van ministers van het Koninkrijk.

Pas nadat de aanwijzing aan de Gouverneur van Sint Maarten tot het gelasten van onderzoek naar het functioneren van het openbaar bestuur van Sint Maarten was gegeven, bij koninklijk besluit van 30 september 2013 (Stcrt. 3 oktober 2013, nr. 27820) is de regering van Sint Maarten zelf ook gaan werken aan een eigen onderzoeksopdracht. Dit is wederom een aanwijzing dat de regering van Sint Maarten de problematiek onvoldoende serieus neemt. Enkel wanneer er externe druk ontstaat, bijvoorbeeld doordat de raad van ministers van het Koninkrijk aankondigt maatregelen te nemen, blijkt op Sint Maarten enige urgentie te ontstaan om actie te ondernemen. In opdracht van de regering van Sint Maarten is uiteindelijk onderzoek gedaan door de Commissie Integriteit Openbaar Bestuur (Commissie-Wit/Samson)⁵ onder voorzitterschap van de heer Wit en met als leden, mevrouw R. Samson-Geerlings en de heren R. Bandell, J. Beaujon, R. Gibson Sr. en D. van Putten. De uitkomst van de rapporten van PwC en de commissie-Wit/Samson wijken in essentie niet van elkaar af en tonen in alle geledingen van het openbaar bestuur een gebrek aan integriteit dat ernstiger en omvangrijker is dan in eerste instantie werd vermoed. Uit het eerdere uitgebrachte rapport⁶ van de Algemene Rekenkamer Sint Maarten 'nulmeting Integriteit' blijkt dat ook de opzet van het integriteitsbeleid op Sint Maarten ernstige gebreken vertoont.

Uit de rapporten leidt de raad van ministers van het Koninkrijk af dat een herstel van de deugdelijkheid van het bestuur op een aanvaardbare termijn niet te verwachten is. De Commissie-Wit/Samson constateert daarbij dat de jonge geschiedenis van Sint Maarten als autonoom land binnen het Koninkrijk sinds 2010 slechts in beperkte mate een verklaring vormt voor de ontstane situatie

---

⁴ Integrity Inquiry into the functioning of the Government of Sint Maarten, PriceWaterhouse and Coopers, 15 augustus 2014

⁵ Doing the right things right, Eindrapport van de commissie Integer openbaar bestuur, 12 juli 2014

⁶ Nulmeting institutionele integriteitszorg Sint Maarten, Algemene Rekenkamer Sint Maarten, maart 2014

en in geen geval een overtuigende rechtvaardiging is voor de huidige politiek-bestuurlijke en integriteitsproblemen van Sint Maarten. Er zijn volgens de commissie sinds 2010 stappen in de goede richting gezet, maar over de gehele linie voldoet het land onvoldoende als het gaat om capaciteit, kwaliteit, transparantie en integriteit. Onoverkomelijk probleem daarbij voor de raad van ministers van het Koninkrijk is dat PwC constateert dat ambtenaren op het hoogste niveau en enkele ministers er door hun gedrag blij van geven, integriteit niet belangrijk te vinden bij de uitoefening van hun functies. Het rapport stelt onder meer: *A key reason for the lack of enforcement by the Government of Sint Maarten is a weak commitment to public integrity. A number of public officials at the highest levels of Government, including some Ministers, do not consistently demonstrate integrity in the course of performing their duties.*

In de beide rapporten staan talrijke voorbeelden van belangenverstremming, van misbruik van bevoegdheden en van ongepaste invloed van ministers op de wijze waarop ambtenaren (tegen de voorschriften in) dienen te handelen in het geval van aangifte van corruptie. Ook blijkt dat deze ministers hun persoonlijk belang boven het algemeen belang stellen, bijvoorbeeld waar het gaat om het naar eigen inzicht verlenen van vergunningen, economische licenties en het wijzigen van het beleid.

De Commissie-Wit/Samson constateert in haar rapport dat op Sint Maarten binnen alle lagen van de samenleving een subtiel systeem van jarenlange onderlinge steun, loyaliteit en afhankelijkheden is ontstaan, waaraan het ook vandaag de dag voor sommige betrokkenen lastig ontsnappen lijkt. Het vanzelfsprekende 'voor wat, hoort wat' beïnvloedt het gedrag van politici, bestuurders, ambtenaren én burgers, met name, maar niet alleen, in verkiezingstijd. Kiezers laten zich deze cultuur welgevallen en stemmen nog steeds vaak op politici van wie ze weten of vermoeden dat die hen rechtstreeks zullen helpen. Er zijn zelfs concrete aanwijzingen dat kandidaat politici zich schuldig maken aan het kopen van stemmen. Zo heeft de rechter vorig jaar nog een vonnis gewezen waarin hij bewezen acht dat stemmen zijn gekocht voor de verkiezingen van 2010. Een veroordeling vond uiteindelijk niet plaats omdat (de

leiding van) de politieke partij die de stemmen had gekocht niet was gedaagd (overigens heeft het OM inmiddels hoger beroep ingesteld). Grote zorgen maakt de Koninkrijksregering zich bovendien over strafrechtelijke vervolging van (ex-) Statenleden. Ook zijn er serieuze aanwijzingen dat bij de verkiezingen in 2014 fraude is gepleegd. Daarnaast wordt nu onderzoek gedaan. Recent is aan een voormalig Statenlid een celstraf en tevens vijf jaar ontzetting uit passief kiesrecht opgelegd wegens het aannemen van steekpenningen. Dit Statenlid heeft zijn zetel nog niet hoeven opgeven; evenmin is hij geschorst door het partijbestuur. Een zittend Statenlid is veroordeeld wegens belastingfraude, en tegen een mogelijk toekomstig Statenlid loopt eveneens een strafrechtelijke procedure in verband met onder meer fraude. Er worden geen maatregelen genomen om veroordeelde politici te weren uit het openbaar bestuur. De recente veroordeling van bordeelhouder van den Heuvel (de zaak Bada Bing) voor mensenhandel heeft nog niet geleid tot sluiting van het bordeel of andere bestuurlijke maatregelen. Uit deze casussen concludeert de raad van ministers van het Koninkrijk dat de integriteitsproblematiek geen losstaande incidenten zijn, maar dat het symptomen zijn van een ondeugdelijk functioneren van het openbaar bestuur. Het betreft een systeem dat op alle lagen doordrenkt is van al dan niet geregisseerde afhankelijkheden, waarbij zelfs het hoogste orgaan van de democratische rechtstaat, de Staten onderdeel van uitmaakt. Het felt dat dit gebrek aan deugdelijk en integer bestuur en achterblijven van een goed functionerende rechtshandhavingssketen het gehele Koninkrijk raakt wordt tevens geïllustreerd met de volgende cijfers:

- Op Sint Maarten zien we zo'n 18 casino's en 4 loterijen. Gezien de omvang van de populatie is dat onverklaarbaar en het bevestigt het vermoeden dat op Sint Maarten grootschalig wordt witgewassen.
- In 2014 zijn in Sint Maarten 10 mensen vermoord; in Nederland 137. Het UN Office on Drugs and Crime (UNODC) meet het aantal levensdelicten per 100.000 inwoners. Met ruim 38.000 inwoners heeft Sint Maarten een homicide-rate van 26.1. Dat is veruit de hoogste homicide-rate binnenin het Koninkrijk en 30x zo hoog als Nederland (0,9).
- Volgens deze rate behoort Nederland tot de 15 veiligste landen ter wereld. Sint Maarten, op zichzelf beschouwd, tot de 15 onveiligste.

- In Nederland zijn er zo'n 8.500 roof- en straatovervallen per jaar, op Sint Maarten bijna 200. Extrapolatie van de situatie op Sint Maarten naar Nederland zou betekenen dat er in Nederland zo'n 83.000 van dergelijke overvallen jaarlijks zouden plaatsvinden (10x zo veel als nu).
- Deze High Impact Crimes (onderzoeken naar levensdelicten, overvallen e.d.) slokken vrijwel alle aandacht van het lokale korps op; daardoor is er geen ruimte voor andere zaken, zoals veel voorkomende criminaliteit en ondermijnende criminaliteit, waaronder wordt verstaan de veelal stelselmatig gepleegde criminaliteit, die onwettige vermogens genereert en leidt tot economische machtsposities, met corruptie en marktverstoring. Ook is de ondermijnende criminaliteit ontwrichtend voor de samenleving door de verwevenheid van de onder- met de bovenwereld. Daarnaast ontbreekt het aan voldoende kennis en deskundigheid voor de bestrijding van deze zaken.
- De staat van de gevangenis (Point Blanche) is, ondanks de ruime financiële steun die daaraan vanuit NL jarenlang is gegeven, beneden alle peil (ook de rapporten van het CPT schetsen een zorgelijk beeld).
- Uit de jaarverslagen van het lokale parket blijkt dat ongeveer de helft van het aantal zaken op St. Maarten wordt geseponeerd. Daardoor worden maar uiterst weinig zaken bij het gerecht aangebracht (in 2013 ongeveer 350, <1 per dag).
- Het prostitutiebeleid op Sint Maarten is al jarenlang bekritiseerd vanuit de Internationale gemeenschap. In de laatste TIP rapportage (Trafficking in Persons-rapport van de Amerikaanse overheid) uit 2013 wordt onder andere gesteld dat er nog onvoldoende gedaan wordt om betrokken (hooggeplaatste) ambtenaren aan te pakken waardoor de geloofwaardigheid van de maatregelen in twijfel kan worden getrokken.
- Volgens het US Department of State Money Laundering assessment (INCSR): "Sint Maarten was deemed a Jurisdiction of Primary Concern by the US Department of State 2014 International Narcotics Control Strategy Report (INCSR)".

De vele aanwijzingen en concrete casussen ten spijt, maakt het bestuur en de politiek van Sint Maarten onvoldoende werk van een serieuze (rechts)handhaving van de bestaande wet- en regelgeving. Dit getuigt van een

groot gebrek aan gevoel voor urgentie voor het belang van Integriteit binnen de gehele overheid van Sint Maarten.

Het gebleken gebrek aan handhaving kan en zal volgens de Koninkrijksregering niet van binnenuit worden geredresseerd, omdat betrokkenen tot in de hoogste politieke en ambtelijke kringen werkzaam zijn. Sinds het ontstaan van het land Sint Maarten in 2010 wordt op alle niveaus de belofte gedaan om de toen al reeds bestaande problematiek aan te gaan pakken. Uit bovenstaande blijkt echter dat het zelfreinigend vermogen van een kleine gemeenschap als Sint Maarten onvoldoende functioneert om de uit de rapporten gebleken problematiek in de kern aan te pakken. De geringe omvang van de gemeenschap en de cultuur die daarbij is gegroeid zijn fundamentele oorzaken voor de Integriteitsproblematiek en voor het gebrek aan rechtshandhaving. Onafhankelijke hulp van buitenaf is daarom volgens de Koninkrijksregering onontbeerlijk, evenals een structuur en bestuur waarin met voldoende "checks and balances" de inbreuken op de Integriteit worden gedetecteerd en geëlimineerd. Een versterking van de rechtshandavingsketen maakt daar eveneens onlosmakelijk deel van uit.

Aanpak problematiek

In de maanden die volgden op het uitbrengen van het rapport-Oosting en het rapport-Wit/Samson, heeft de raad van ministers van het Koninkrijk diverse malen beraadslaagd over de wijze waarop adequaat uitvoering kan worden gegeven aan de talrijke aanbevelingen die in deze Integriteitrapportages waren opgenomen. Met de eerst demissionaire en later de nieuw geïnstalleerde regering van Sint Maarten (en op ambtelijk niveau) is intensief overleg gevoerd over de wijze waarop herstel van de ontstane situatie kan plaatsvinden. Daarbij is ook gesproken over de noodzaak Sint Maarten verregaand bijstand te verlenen. De Koninkrijksregering was van mening dat een samenwerkingsregeling tussen Sint Maarten en Nederland op grond van artikel 38 van het Statuut daarvoor de meest geëigende weg was. Een dergelijke algemene maatregel van rijksbestuur garandeert enerzijds onafhankelijkheid en anderzijds ook technische hulp en bijstand, waar nodig, om het bestaande

systeem te helpen bij de benodigde cultuurverandering. De regering van Sint Maarten verwelkomde weliswaar het aanbod van de Nederlandse regering om haar de nodige (financiële) hulp en bijstand te verlenen, maar bleef principiële bezwaren houden tegen een formele samenwerkingsconstructie gebaseerd op een algemene maatregel van rijksbestuur. Zij sprak de voorkeur uit om zelfstandig orde op zaken te stellen door middel van onder meer het Instellen van een eigen Integriteitskamer en het opstellen van een bijbehorende Landsverordening.

Gedurende de periode november 2014 tot en met februari 2015 is het overleg met Sint Maarten geïntensiveerd. Sleutelonderwerpen in het overleg hierover vormden onder meer de rol van de Rijksministerraad, de onafhankelijkheid van de Integriteitscommissie en een regeling die medewerking aan onderzoeken en uitvoering van de adviezen van de commissie waarborgt, niet gehinderd door onnodige juridisering. Ook de versterking van de rechtshandhavingketen, als sluitstuk van de werkzaamheden van de Integriteitscommissie, heeft in hierin een prominente plaats gekregen.

Raad van ministers van het Koninkrijk 6 maart 2015

Intussen was in de vergadering van de raad van ministers van het Koninkrijk van 6 maart 2015 een ontwerp van een algemene maatregel van rijksbestuur (amvrb) op grond van artikel 51 van het Statuut voor het Koninkrijk (Besluit Integriteit Sint Maarten) geagendeerd. De raad ging akkoord met het ontwerpbesluit en machtigde de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties dit ontwerpbesluit voor advisering aanhangig te maken bij de Raad van State van het Koninkrijk.

De raad van ministers van het Koninkrijk onderschreef in het ontwerpbesluit nogmaals de ernst van de problematiek van de Integriteit, die zich binnen alle lagen van het openbaar bestuur op Sint Maarten manifesteert, zowel ambtelijk als ook op politieke niveau tot op het hoogste niveau en die om die reden niet van binnenuit kan worden geredresseerd.

De integriteitsproblematiek wordt volgens de Koninkrijksregering niet gevormd door losstaande incidenten, maar is een symptoom van een ondeugdelijk functioneren van het openbaar bestuur. De toestand op Sint Maarten is ontoelaatbaar en beneden de minimale grens van wat in het Koninkrijk acceptabel wordt geacht. Gebleken is dat het zelfreinigend vermogen van een kleine gemeenschap als Sint Maarten onvoldoende is om de problematiek in de kern aan te pakken. Herstel van de deugdelijkheid van het bestuur binnen een aanvaardbare termijn is niet te verwachten.

De koninkrijksregering betoogde dat het afwijzen van de samenwerkingsconstructie bij algemene maatregel van rijksbestuur op basis van artikel 38 van het Statuut, door de regering van Sint Maarten een gemiste kans en meende dat de regering van Sint Maarten daarmee toont de urgentie en ernst van de problematiek onvoldoende in te zien. De Koninkrijksregering heeft in de voorgaande jaren regelmatig, op grond van de vele casussen en rapporten die verschenen over belangenversterving, ondermijning, fraude en corruptie, haar zorg uitgesproken over het feit dat de deugdelijkheid van het bestuur en de politiek van Sint Maarten in toenemende mate onder druk stond. De regering van Sint Maarten heeft hier telkenmale niet, bagatelliserend of afwijzend op gereageerd. Serieuze aanpak van de problematiek bleef uit. Pas wanneer externe politieke druk werd uitgeoefend, bleek Sint Maarten bereid in beweging te komen.

Voor de raad van ministers van het Koninkrijk is hiermee aangetoond dat redres binnen Sint Maarten niet zal plaatsvinden. De ingezetenen van Sint Maarten hebben zelf het meest te lijden van de geconstateerde problematiek. Maar daarnaast doen stelselmatige integriteitsschendingen afbreuk aan het aanzien van Sint Maarten en zijn zij uiteindelijk ook schadelijk voor het hele Koninkrijk. Naar de mening van de Koninkrijksregering is onafhankelijke hulp van buitenaf onontbeerlijk om de problematiek te redresseren.

Het vertrouwen dat Sint Maarten zelf beschikte over de capaciteit (zowel in menskracht als geld), daadkracht en 'sense of urgency' om een spoedig herstel van de ontstane situatie te bewerkstelligen ontbrak bij de Koninkrijksregering. Een voorziening is daarom nodig die onafhankelijk is van de politieke macht. Derhalve ziet de Koninkrijksregering geen andere mogelijkheid dan door het vaststellen van een algemene maatregel van rijksbestuur op grond van artikel

51 van het Statuut Inhoud te geven aan de haar op grond van in artikel 43, tweede lid, van het Statuut toebedeelde taak om de deugdelijkheid van het bestuur in Sint Maarten te waarborgen.

De rijksministerraad machtigde daarom de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de amvrb ter advisering voor te leggen aan de Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk.

Overeenstemming over protocol en opnieuw een amvrb ex artikel 51

Intensief overleg resulteerde uiteindelijk op 24 mei 2015 in de overeenstemming over de aanpak van de integriteitsproblematiek in combinatie met de versterking van de rechtshandhavingketen op Sint Maarten, zoals in het bovengenoemde protocol is vastgelegd.

De Koning is daarop verzocht de Raad van State van het Koninkrijk te vragen de adviesaanvraag betreffende het bovenvermelde voorstel buiten verdere behandeling te laten.

In het protocol is voor wat betreft de aanpak van de integriteitsproblematiek overeengekomen dat Sint Maarten zou bevorderen dat haar Landsverordening integriteitskamer, met het ontwerp waarvan is ingestemd door Sint Maarten en Nederland, uiterlijk op 1 juli 2015 zou zijn aanvaard door de Staten en zou zijn bekrachtigd door de Gouverneur van Sint Maarten.

De Staten van Sint Maarten hebben twee maal over de concept Landsverordening en het Protocol tussen Sint Maarten en Nederland gedebatteerd met de Minister-president en minister van Justitie van Sint Maarten. Algemeen sentiment tijdens de debatten was dat Nederland zich op oneigenlijke wijze heeft gemengd in een aangelegenheid van Sint Maarten. De Staten wilden in de Landsverordening op diverse punten vergaande amendementen. Enkele leden, samen goed voor zes stemmen, spraken zich zelfs in het geheel uit tegen een Integriteitskamer. Zo wilde men het karakter van het advies van de Integriteitskamer afzwakken (geen bindend advies), zou het recht om niet mee te werken aan een onderzoek moeten worden

vastgelegd, zou het OM binnen een jaar met een tenlastelegging moeten komen op basis van een eventuele aangifte van de Integriteitskamer, zouden voorzitter en leden van de Integriteitskamer van Sint Maarten afkomstig moeten zijn, en klokkenluiders strafbaar zijn als zij valse aangifte doen, zou de bepaling dat medewerkers van buiten Sint Maarten toegang van rechtswege hebben, dienen te vervallen (omdat deze overbodig is), zou het vrijelijk betreden van ruimtes van te onderzoeken personen of organisaties aan het OM en politie. voorbehouden moeten blijven, zou de staf van de Integriteitskamer moeten bestaan uit Sint Maartenaars en zou de bepaling, dat het advies geacht wordt te zijn overgenomen, indien de regering niet tijdig reageert, dienen te vervallen. Uiteindelijk vonden de Staten dat gedurende een maand de tijd genomen moet worden om al deze zaken uit te werken en opnieuw met Nederland in onderhandeling te treden.

De raad van ministers van het Koninkrijk is van oordeel dat met de gekozen constructie (landsverordening en Protocol) vergaand is tegemoetgekomen aan de wensen van Sint Maarten. Immers, Sint Maarten wilde een Integriteitskamer niet regelen middels een samenwerkingsregeling ex artikel 38 Statuut, maar wilde deze bij landsverordening instellen. Het felt dat Sint Maarten niet in staat is om de gemaakte afspraken binnen de gestelde termijnen tot uitvoer te brengen, en de inhoud van de overeengekomen landsverordening wederom ter discussie zal worden gesteld (bijvoorbeeld waar het de onafhankelijke inrichting van de Integriteitskamer betreft), toont wederom aan dat er onvoldoende gevoel van urgentie bestaat om de problematiek daadwerkelijk te redresseren.

Gezien de omvang en urgentie van de problematiek en het felt dat Sint Maarten geen uitvoering heeft gegeven aan de afspraken met betrekking tot het instellen van een Integriteitskamer voor 1 juli 2015, zoals vastgelegd in het Protocol van 24 mei 2015, acht de Koninkrijksregering het onvermijdelijk de algemene maatregel van rijksbestuur (amvrb), welke ziet op de instelling van een Integriteitscommissie ex artikel 51, opnieuw ter advisering aan de Afdeling advisering van de Raad van State van Koninkrijk voor te dragen.

Daarbij is de ontwerp-amvrb aangevuld met een hoofdstuk dat ziet op herstel van de mogelijkheden voor een effectieve bestrijding van grensoverschrijdende en zware criminaliteit. Hierop wordt hierna nader ingegaan.

Herstel van de mogelijkheden voor een effectieve bestrijding van grensoverschrijdende en zware criminaliteit

Rechtshandhaving is een autonome aangelegenheid van ieder land in het Koninkrijk. Bij de uitvoering van die taak dienen de bestaande wettelijke regelingen en verdeling der verantwoordelijkheden in acht te worden genomen. De landen kunnen elkaar waar nodig en/of wenselijk vrijwillig bijstaan, ook bij de uitoefening van deze taak. Bij het land worden van Sint Maarten bestaat er een duidelijke achterstand in de opbouw van de rechtshandhavingketen. Diverse belangrijke organisatie-eenheden in het kader van de rechtshandhaving hebben hun beoogde capaciteit nog niet bereikt, terwijl de dreiging van criminele activiteiten groot blijft.

Een versterking van de rechtshandhavingketen op Sint Maarten, conform de afspraken uit het Protocol van 24 mei, zal bijgevolg een belangrijke bijdrage leveren aan het verminderen van de daaruit voortvloeiende risico's. Daarnaast is een intensievere samenwerking nodig tussen de opsporing- en vervolgingsinstanties om de effectiviteit van de criminaliteitsbestrijding te vergroten. Daarbij behoeft de bestrijding van de zogenaamde ondermijnende criminaliteit bijzondere aandacht. Voor een goede uitvoering van die taak is samenwerking tussen alle opsporingsinstanties, met name ook met het KPSM, van groot belang.

Daartoe is afgesproken in het Protocol dat versterking van het RST zal plaatsvinden ten behoeve van de bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit en misdrijven die gezien de ernst of frequentie dan wel het georganiseerde verband waarin ze worden gepleegd, een ernstige inbreuk op de rechtsorde maken (zware criminaliteit). Ook de versterking van de bestaande samenwerking tussen Immigratie- en Grensbewakingsdienst, douane, KPSM, Kustwacht en Koninklijke Marechaussee voor de bestrijding van mensenhandel, mensensmokkel en het tegengaan van contrabande alsmede

voor de bestrijding van ondermijnende criminaliteit op de luchthaven en in de haven, is onderdeel van de afspraken van 24 mei tussen Sint Maarten en Nederland.

Basis voor al deze inspanningen ligt een goede en actuele informatiepositie, waarbij de verbetering van de informatiehuishouding en informatie-uitwisseling binnen het land Sint Maarten en tussen de landen van het Koninkrijk met voorrang ter hand wordt genomen.

De minister van Justitie van Sint Maarten heeft met het besluit van 25 juni 2015, gewijzigd bij besluit van 3 juli 2015, inhoudende een aanwijzing aan de procureur-generaal gehandeld tegen deze afspraken uit het Protocol.

In het besluit van 25 juni 2015 heeft de minister van Justitie van Sint Maarten de procureur-generaal de algemene aanwijzing gegeven, inhoudende dat:

- de bij besluit van 12 juni 2015 door de procureur-generaal vastgestelde wijziging van de CID-regeling Nederlandse Antillen 2006 (hierna: CID-regeling) buiten toepassing wordt verklaard in Sint Maarten,

- in Sint Maarten de CID-regeling uitsluitend wordt toegepast op de wijze zoals deze werd toegepast tot 21 juni 2015, tenzij in deze aanwijzing anders is bepaald,

- de procureur-generaal artikel 1 van de CID-regeling aldus wijzigt, dat onderdeel a komt te luiden:

- a. Criminele Inlichtingendiensten: de operationele organisatorische eenheden, belast met de taak bedoeld in artikel 2, bij het Korps Politie Sint Maarten, en bij de Landsrecherche Sint Maarten;

- indien en voor zover de procureur-generaal artikel 1 van de CID-regeling niet op deze wijze wijzigt, wordt bij de uitvoering van de CID-regeling voor het bepaalde in artikel 1, onderdeel a, van die regeling gelezen:

- a. Criminele Inlichtingendiensten: de operationele organisatorische eenheden, belast met de taak bedoeld in artikel 2, bij het Korps Politie Sint Maarten, en bij de Landsrecherche Sint Maarten.

Bij brief van 1 juli 2015 heeft de procureur-generaal, overeenkomstig artikel 37 van de Rijkswet OM, de door de minister van Justitie van Sint Maarten gegeven algemene aanwijzing voorgelegd aan de ministers van (Veiligheid en) Justitie

van Nederland, Curaçao en Sint Maarten. Naar aanleiding daarvan hebben de minister van Veiligheid en Justitie van Nederland en de minister van Justitie van Curaçao de minister van Sint Maarten bij brief van 2 juli 2015 verzocht over te gaan tot intrekking van het besluit van 25 juni 2015. De minister van Justitie van Sint Maarten heeft aan dit verzoek geen gehoor gegeven.

Bij besluit van 3 juli 2015 heeft de minister van Justitie zijn besluit van 25 juni 2015 tot het geven van een aanwijzing gewijzigd. De gewijzigde aanwijzing komt er op neer dat hij de door hem in zijn algemene aanwijzing van 25 juni 2015 zelfstandig vastgestelde wijziging van artikel 1 van de CID-regeling Nederlandse Antillen 2006 ongedaan heeft gemaakt, maar de in die aanwijzing opgenomen buitentoepassing stelling in Sint Maarten van de door de procureur-generaal op 21 juni 2015 vastgestelde wijziging van de CID-regeling heeft gehandhaafd, waaraan hij heeft toegevoegd dat die buitentoepassing stelling vervalt indien de CID-regeling wordt gewijzigd nadat over de wijziging overeenstemming is bereikt met de minister van Justitie van Sint Maarten.

Bij brief van 6 juli 2015 heeft de procureur-generaal overeenkomstig artikel 37 van de Rijkswet OM, de bij besluit van 3 juli 2015 gegeven aanwijzing voorgelegd aan de ministers van (Veiligheid en) Justitie van Nederland en Curaçao. Naar aanleiding daarvan hebben de minister van Veiligheid en Justitie van Nederland en de minister van Justitie van Curaçao de minister op 7 juli 2015 verzocht over te gaan tot intrekking van het besluit van 3 juli 2015. De minister van Justitie van Sint Maarten heeft ook aan dit verzoek geen gehoor gegeven.

Door informatie uitsluitend via de CID-chef van het lokale korps te laten plaatsvinden is het afbreukrisico bij onderzoeken vele malen groter. Ook geldt dat de informatiebehoefte met het oog op de bestrijding van de grensoverschrijdende en zware criminaliteit veel groter is dan slechts informatie ten behoeve van één concreet onderzoek; het gaat om een algehele optimale informatiepositie die benodigd is voor een efficiënte opsporing. Deze aanwijzing die de mogelijkheden tot het bestrijden van grensoverschrijdende en zware criminaliteit ernstig inperkt, maakt de aanpak van deze vormen van

criminnaliteit feitelijk onmogelijk en strookt dan ook niet met het feit dat op 15 januari 2015 en 8 juni 2015 tijdens het Justitieel Vierpartijenoverleg nog door de minister van Justitie van Sint Maarten, samen met de andere ministers van (Veiligheid en) Justitie, is uitgesproken dat er een "gezamenlijke nadere uitwerking van een meerjarige, fundamentele, ketenbrede aanpak voor de versterking van de rechtshandavingsketen noodzakelijk is".

De raad van ministers van het Koninkrijk is van oordeel dat de minister van Justitie van Sint Maarten middels zijn besluit van 25 juni 2015, gewijzigd bij besluit van 3 juli 2015, tot het geven van een aanwijzing, ex artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet OM de werkzaamheden van de procureur-generaal betreffende de opsporing en vervolging van strafbare feiten in zijn land ernstig belemmert.

De minister van Justitie van Sint Maarten miskent met zijn aanwijzing naar het oordeel van de raad van ministers van het Koninkrijk dat artikel 11, eerste lid, van de Rijkswet OM een zelfstandige bevoegdheid toekent aan de procureur-generaal om aan de ambtenaren die met de politie belast zijn zodanige instructies te geven tot voorkoming, opsporing en nasporing van strafbare feiten als in het belang van een goede justitie nodig acht, zonder inmenging van de minister.

Met de herziene aanwijzing wordt de PG voor het uitoefenen van een bevoegdheid die in de Rijkswet OM expliciet aan hem is toegekend afhankelijk gemaakt van de instemming van één minister van Justitie. Daarmee is van enige afstand tussen bestuur en het OM geen sprake meer en kan het OM haar onafhankelijke rol niet vervullen. Bovendien heeft de aanwijzing tot gevolg dat een minister van Justitie van één van de landen waarvoor de Rijkswet OM geldt de wijziging van een regeling, die ook geldt voor Curaçao en Caribisch Nederland, eenzijdig blokkeert. Hierdoor ontstaat een ontoelaatbare toestand waarin de deugdelijkheid van het bestuur niet langer gewaarborgd is.

De raad van ministers van het Koninkrijk ziet zich daarom genoodzaakt de aan de minister van Justitie van Sint Maarten toegekende algemene aanwijzingsbevoegdheid bevoegdheid aan de minister van Justitie van Sint Maarten te ontnemen en deze in plaats daarvan te beleggen bij de ministerraad van het Koninkrijk, voor zover de bevoegdheid betrekking heeft op de

opsporing en vervolging van grensoverschrijdende en zware criminaliteit, teneinde de deugdelijkheid van bestuur op Sint Maarten en een effectieve werking van de rechtshandhaving, conform afspraken die in het eerder genoemde Protocol van 24 mei 2015 zijn gemaakt, te waarborgen.

2. Artikelsgewijs

Artikel 1

In dit artikel wordt een aantal begrippen gedefinieerd. De definitie van het begrip integriteitsschending correspondeert met de soorten integriteitsschendingen, die op Sint Maarten zijn geconstateerd in de onderzoeken, begeleid door de Stuurgroep-Oosting en uitgevoerd door de Commissie-Wit/Samsom.

Artikel 2

In artikel 2 wordt de benoeming van de onafhankelijke kwartiermaker, zijn functie, zijn taken en zijn beloning geregeld. Vanwege de urgentie zal de kwartiermaker op korte termijn, namelijk binnen een maand na de start van zijn werkzaamheden, een plan van aanpak moeten afronden waarin hij de lokale situatie en de beschikbare middelen meeweegt. In dat plan van aanpak zal praktisch worden uitgewerkt, gepland en begroot hoe de Integriteitscommissie daadwerkelijk vorm zal krijgen en zal gaan functioneren en wat daarvoor noodzakelijk is in termen van huisvesting, personeel maar ook in termen van werkwijze.

Zodra de Rijksministerraad akkoord is gegaan met dit plan van aanpak kan de kwartiermaker dit plan gaan uitvoeren zodat de Integriteitscommissie zo snel mogelijk kan worden ingesteld, de leden kunnen worden benoemd en zij van start kan gaan.

Artikel 3

Dit artikel regelt de gemengde samenstelling van de Integriteitscommissie en de betrokkenheid van zowel Sint Maarten, Nederland als de Minister-President bij de benoeming van de leden. Deze selectiewijze is eerder ook bij het College financieel toezicht (Cft) gehanteerd. De voorzitter wordt door de Minister-

President, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de raad van ministers van het Koninkrijk aanbevolen, een van de andere leden door de Minister-President van Sint Maarten en het derde lid door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. De voorzitter en de leden worden bij koninklijk besluit benoemd op voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. De onafhankelijke positie van de Integriteitscommissie komt tot uitdrukking in de bepaling dat de leden opereren zonder last. Zij hebben geen inhoudelijke verantwoordingsrelatie ten opzichte van enige minister op Sint Maarten of in Nederland.

Voorts komen wijze en de gronden voor schorsing en ontslag en de vergoeding in dit artikel aan de orde.

Artikel 6

In dit artikel is de toelating van leden, de secretaris en de medewerkers van de Integriteitscommissie, hun echtgenoten of geregistreerde partners en minderjarige gezinsleden tot Sint Maarten geregeld. Deze bepaling is eerder op dezelfde wijze toegepast ten aanzien van leden van het Cft en werknemers van het daarbij behorende secretariaat.

Artikel 7

De kosten van de Integriteitscommissie en de kwartiermaker komen ten laste van Hoofdstuk IV van de rijksbegroting (Koninkrijksrelaties) die wordt beheerd door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Daarnaast wordt in dit artikel de verantwoordelijkheid voor de uitvoering en de begroting bij de voorzitter van de Integriteitscommissie gelegd en worden de daarbij behorende begrotingsdata genoemd.

Artikel 8

De taken van de Integriteitscommissie zijn:

a. Het adviseren van de regering van Sint Maarten over het Integriteitsbeleid en het doen van voorstellen daarvoor. De Integriteitscommissie is zodoende verantwoordelijk voor de verdere implementatie van het door de kwartiermaker opgestelde plan van aanpak, waar mogelijk in samenwerking met de betrokken landsinstellingen (ministeries, uitvoeringsdiensten, politie, douane, en

instellingen als de Raad van Advies, de Nationale Ombudsman en de Algemene Rekenkamer, en de overheidsvennootschappen en -stichtingen). De Integriteitscommissie adviseert op basis van de aanbevelingen uit de in artikel 2, vierde lid, en in het algemeen deel van deze toelichting genoemde rapporten over een vernieuwd integriteitsbeleid. Elementen kunnen zijn: een klokkenluidersregeling, inclusief vertrouwenspersonen, een stelsel van Compliance Officers (verantwoordelijken voor (financiële) integriteit) bij de ministeries en overheidsbedrijven, een implementatieplan daarvan met de benodigde voorlichting en trainingen en voorstellen om bepaalde wetgeving aan te passen om mogelijke integriteitsschendingen tegen te gaan. Tevens zal de Integriteitscommissie de regelgeving omtrent aanbestedingen en vergunningverlening bezien en voorstellen doen om misbruik tegen te gaan.

b. Het op verzoek of uit eigen beweging onderzoeken van een vermoeden van een integriteitsschending. De Integriteitscommissie verzamelt informatie over integriteitsschendingen, met specifieke aandacht voor benoemingen, aanbestedingen en vergunningverleningen, en rapporteert en adviseert gevraagd en ongevraagd daarover aan de ministerraad van Sint Maarten. Waar het mogelijk strafbare feiten betreft wordt daarvan tevens aangifte gedaan bij het Openbaar Ministerie. Een melding van een (op redelijke gronden gebaseerd) vermoeden van een integriteitsschending ten aanzien van een Statenlid wordt altijd doorgezonden aan het Openbaar Ministerie, ook als niet op voorhand duidelijk is dat een melding een strafbaar feit betreft. Dit houdt verband met het passief kiesrecht: Statenleden zijn rechtstreeks door de bewoners van Sint Maarten gekozen als politieke ambtsdragers. Hieruit vloeit voort dat zij niet ontslagen kunnen worden. Het vervallen van hun Statenlidmaatschap wordt limitatief in de Staatsregeling geregeld (artikel 49, tweede lid: Statenlid neemt zelf ontslag; artikel 49, derde lid: lidmaatschap vervalt na ononderbroken verblijf buiten het land van langer dan acht maanden, artikel 50: lidmaatschap vervalt van rechtswege na onherroepelijke veroordeling tot vrijheidsstraf in verband met bepaalde misdrijven). Er is dus geen instantie die Statenleden kan ontslaan of dwingen tot aftreden. Artikel 123 van de Staatsregelling legt de verantwoordelijkheid voor de vervolging van Statenleden bij de procureur-generaal. Het past dan niet eerst onderzoek te laten doen door de Integrity Commission. Het is daarom dat alle meldingen van (op redelijke gronden

gebaseerde) vermoedens van Integriteitsschending ten aanzien van een Statenlid aan de procureur-generaal van het Openbaar Ministerie worden doorgezonden. Deze onderzoekt en bepaalt of er sprake is van een vermoeden van een strafbaar feit en kan deze vervolgen.

c. Het op verzoek of uit eigen beweging onderzoeken van de integriteit van een kandidaat met het doel te kunnen beoordelen of er voldoende waarborgen voor de integriteit van de kandidaat aanwezig zijn en of geen beletsel bestaat voor de benoeming van de kandidaat. De regering van Sint Maarten kan bijvoorbeeld, alvorens tot benoeming over te gaan, advies inwinnen bij de Integriteitscommissie bij een voorgenomen benoeming van bestuurders van de overheidsvennootschappen en -stichtingen, alsmede zelfstandige bestuursorganen en overige overheidsentiteiten.

d. De ministerraad van Sint Maarten ontvangt adviezen van de Integriteitscommissie naar aanleiding van de bevindingen van een onder b of c uitgevoerd onderzoek (zie ook artikel 13).

e. De Integriteitscommissie kan eveneens het verloop van aanbestedingen in haar onderzoek betrekken.

f. De Integriteitscommissie heeft ook tot taak om toe te zien op de uitvoering van haar adviezen en voorstellen.

g. De Integriteitscommissie doet aangifte bij opsporings- en vervolginginstanties wanneer uit onderzoek een vermoeden van strafbare feiten blijkt. In artikel 200 van het Wetboek van Strafvordering van Sint Maarten is bepaald dat zijn openbare colleges en ambtenaren die in de uitoefening van hun bediening kennis krijgen van een misdrijf met de opsporing waarvan zij niet zijn belast, verplicht zijn daarvan onverwijld aangifte te doen bij het Openbaar Ministerie. Deze ambtenaren en colleges verschaffen op grond van het tweede lid, het Openbaar Ministerie desgevraagd alle inlichtingen omtrent strafbare feiten.

h. De Integriteitscommissie rapporteert periodiek, ten minste eens per half jaar, door tussenkomst van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aan de raad van ministers van het Koninkrijk.

Artikel 9

Voor de uitoefening van de taken genoemd in artikel 8 heeft de Integriteitscommissie de beschikking over de volgende bevoegdheden.

- a. De Integriteitscommissie zal indien zij dit nodig acht personen onder ede horen of doen horen in verband met een onderzoek. De verplichting om niets dan de waarheid te zullen zeggen geldt niet als voor een persoon als door het verschaffen van inlichtingen gevaar zou ontstaan voor een strafrechtelijke vervolging van zichzelf of van een familielid in de eerste rechte lijn of echtgenoot wegens een misdrijf.
- b. De Integriteitscommissie doet zo nodig onderzoek ter plaatse met uitzondering waar het een woning betreft waarvoor de bewoner geen toestemming heeft gegeven.
- c. In dit onderdeel is de informatieplicht van de ministers van Sint Maarten, de bestuurders en ambtenaren, alsmede derden aan wie taken zijn uitbesteed, voor zover dat redelijkerwijs in het belang van het onderzoek is, geregeld. De Integriteitscommissie kan administraties inzien voor hun onderzoeken. Degenen bij wie die administraties berusten zijn verplicht mee te werken aan het beschikbaar stellen daarvan.

Artikel 12

De regering van Sint Maarten blijft zelf verantwoordelijk voor het opvolgen van de adviezen van de Integriteitscommissie. In dit artikel zijn termijnen bepaald waarbinnen de raad van ministers van Sint Maarten, of de Minister die het aangaat als het een ambtenaar betreft, een advies van de Integriteitscommissie dient te bespreken of te behandelen. De raad van ministers zal de noodzakelijke maatregelen moeten nemen. Op korte termijn kan zo de reactie op het advies en de te nemen maatregelen tegemoet worden gezien.

De adviezen van de Integriteitscommissie naar aanleiding van een vermoeden van integriteitsschending zijn zwaarwegende adviezen: er kan alleen bij gemotiveerd besluit van worden afgeweken.

De Integriteitscommissie en de Staten ontvangen een zo nodig geanonimiseerd afschrift van de besluiten die de raad van ministers van Sint Maarten heeft genomen op basis van de adviezen van de Integriteitscommissie. Om te voorkomen dat een advies blijft liggen en er binnen vier weken na een advies van de Integriteitscommissie geen besluit is genomen, is bepaald dat deze situatie geldt als een besluit om het advies niet over te nemen. De Integriteitscommissie rapporteert dit aan de raad van ministers van het

Koninkrijk. Tegen dit besluit staat beroep open voor de Integriteitscommissie, in haar rol als toezichthouder op de uitvoering van haar adviezen en voorstellen (artikel 8, onderdeel f). Uiteraard kunnen ook de andere belanghebbenden bij de administratieve rechter van Sint Maarten in beroep tegen een dergelijk besluit.

Artikel 13

Dit artikel vormt het sluitstuk in de procedure rond het onderzoek naar een integriteitsschending: degene die opzettelijk het onderzoek van de Integriteitscommissie dwarsboomt wordt bestraft met een forse geldboete.

Artikel 14

Artikel 14 strekt ertoe de aan de minister van Justitie van Sint Maarten toegekende algemene aanwijzingsbevoegdheid bevoegdheid aan de minister van Justitie van Sint Maarten te ontnemen en deze in plaats daarvan te beleggen bij de ministerraad van het Koninkrijk, voor zover de bevoegdheid betrekking heeft op de opsporing en vervolging van grensoverschrijdende en zware criminaliteit.

De begrippen "grensoverschrijdende criminaliteit" en "misdrijven, die gezien de ernst of frequentie dan wel het georganiseerd verband waarin zij worden gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde maken" (zware criminaliteit) corresponderen met de vormen van criminaliteit die zijn omschreven in artikel 8, eerste lid, onder a en b, van de Rijkswet politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna: Rijkswet politie). Voor het verrichten van de onderzoeken naar deze vormen van criminaliteit wordt zorg gedragen door het researchesamenwerkingsteam (RST) en de korpsen van de landen, bedoeld in artikel 57a van de Rijkswet politie. In het eerdergenoemde protocol van 23 mei 2015 is aangegeven dat de focus hierbij

is gericht op de zogeheten ondermijnende criminaliteit.⁷ Het protocol bevat onder meer afspraken om met het oog hierop het RST te versterken.

Artikel 15

In dit artikel is de werkingsduur van deze algemene maatregel van rijksbestuur bepaald op vier jaar. De raad van ministers van het Koninkrijk bepaalt tegen die tijd of de algemene maatregel van rijksbestuur kan vervallen hetzij of deze periode eenmalig wordt verlengd. Dit doet hij wat betreft hoofdstuk 2 (Integriteitscommissie) na een uitgevoerde evaluatie van de een evaluatiecommissie, waarin leden deelnemen die door de Rijksministerraad, zowel als door de ministerraad van Sint Maarten, als door de ministerraad van Nederland zijn aanbevolen.

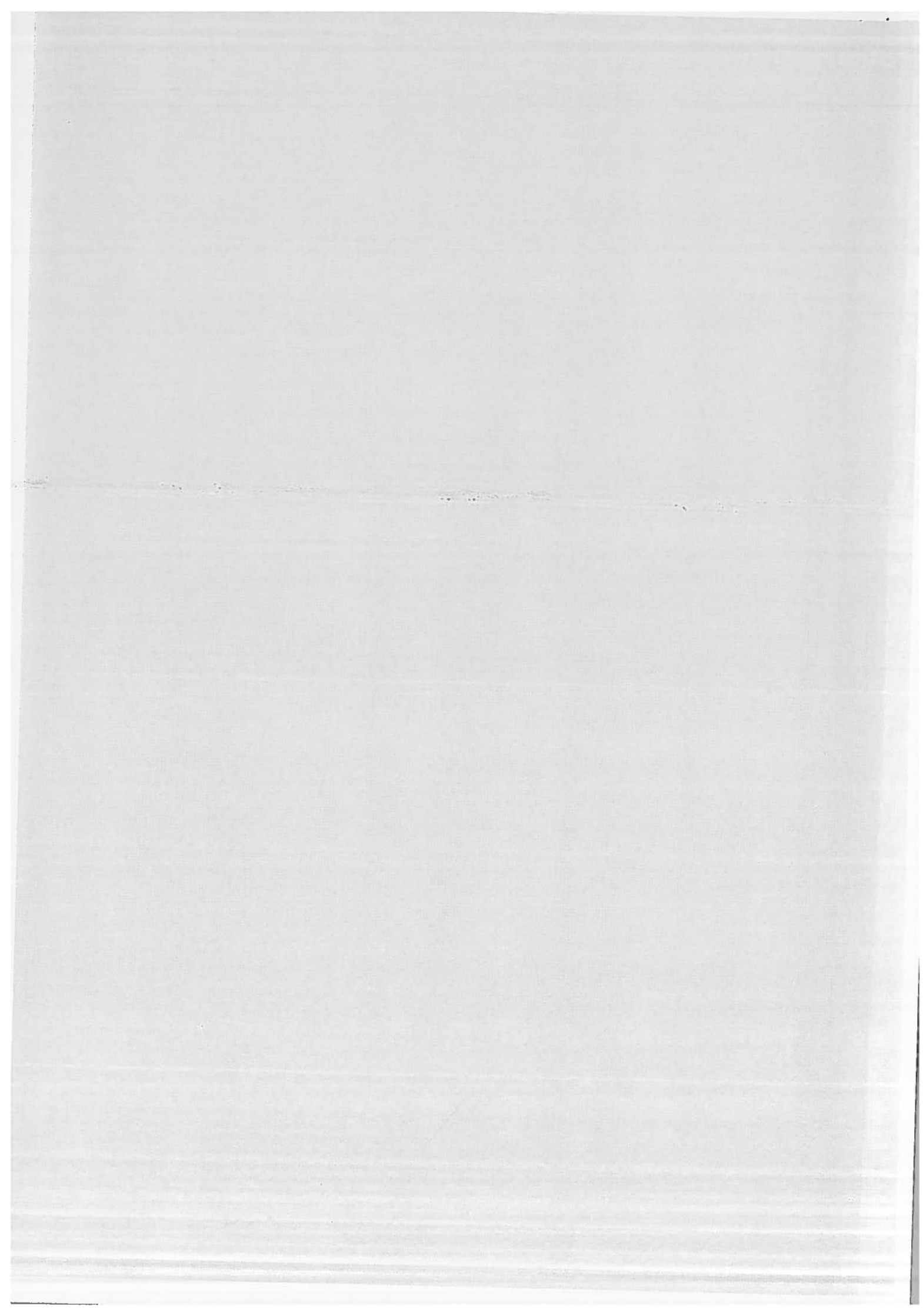
Deze nota van toelichting wordt ondertekend mede namens de Minister van Veiligheid en Justitie.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

dr. R.H.A. Plasterk

---

⁷ Daaronder wordt blijkens het protocol verstaan: veelal stelselmatig gepleegde criminaliteit, die onwettige vermogens en leidt tot economische machtsposities, met corruptie en marktverstoring. Ook is ondermijnende criminaliteit ontwrichtend voor de samenleving door de verwevenheid van de onder- met de bovenwereld. Deze criminaliteit is vaak onzichtbaar, maar kan zich ook manifesteren in de publieke ruimte door intimidatie, geweld en het verwerven van machtsposities. Er is sprake van beroepscriminelen en facilitators die een (sleutel) rol spelen in samenwerkingsverbanden en netwerken die in toenemende mate fluïde van karakter zijn. Ondermijnende criminaliteit heeft op lokaal niveau veel uitingsvormen en verbindingen, de daders opereren echter veelal bovenregionaal en internationaal.

PRIME MINISTER OF SINT MAARTEN
MINISTER-PRESIDENT VAN SINT MAARTEN

Postal address:
Government of Sint Maarten

Ministry of General Affairs
Government Administration
Building
P.O. Box 943
Philipsburg
Sint Maarten

Telefoon:
+1 (721) 542 6085

Fax:
+1 (721) 542 4172

Email:
PMCabinet@sintmaartengov.org

To: De Minister van Veiligheid en Justitie
Attn: Dhr. Ard van de Steur
Turfmarkt 147
2511 DJ Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Date: JUL 22 2015

Reference: 2222

Subject: Voordracht tot vernietiging van de aanwijzing van de Minister van
Justitie van Sint Maarten van 25 juni 2015, zoals laatstelijk gewijzigd
bij diens aanwijzing van 3 juli 2015 (Vernietiging)

Geachte heer Van der Steur,

De besluitenlijst van de Ministerraad van het Koninkrijk vermeldt een besluit over een door U voorgedragen besluit tot vernietiging van mijn aanwijzing van 25 juni 2015.

De Ministerraad kan daarover geen besluit hebben genomen, nu het onderwerp niet op de agenda was geplaatst en de Gevolmachtigde Minister van Sint Maarten niet over de stukken tijdens de vergadering beschikte. Ik ga daarom uit van een vergissing.

Mocht U op grond van die vergissing nadere handelingen uit Uw naam of op Uw voordracht worden verricht, wijs ik U op het volgende. Over de wijze van besluitvorming op de Ministerraad zijn afspraken gemaakt die volgen uit artikel 12 van het Statuut.

Ik mag ervan uitgaan dat U bekend bent met de procedures. Desondanks verzoek ik met klem Uw aandacht voor het volgende. Er zijn duidelijke afspraken gemaakt over het plaatsen van onderwerpen op de agenda van de Rijksministerraad. Uit het bovenstaande blijkt dat deze afspraken volkomen zijn genegeerd. Immers, conform nr. 115 van het Draalboek worden "vergaderingen van de rijksministerraad (...) gemiddeld éénmaal per maand gehouden. Een vergadering kan worden aangevraagd of een onderwerp kan - vooruitlopend op de toezending van de stukken - worden aangemeld bij de secretaris van de RKR of, om het rechtstreeks bij de rijksministerraad te agenderen, bij de secretaris van de rijksministerraad. De secretaris neemt vervolgens contact op met de Gevolmachtigde Ministers. In de rijksministerraad vindt slechts besluitvorming plaats over zaken waarover vooraf overeenstemming met de regering(en) van de Caribische landen van het Koninkrijk is bereikt of waarvan in het overleg met de Gevolmachtigde Ministers is vastgesteld dat er een geschilpunt is dat aan de raad ter beslissing moet worden voorgelegd. Aangezien de Gevolmachtigde Ministers ruggespraak met hun regeringen dienen te houden, die ingevolge de Staatsregeling van het land doorgaans advies inwinnen bij hun Raad van Advies, verdient het aanbeveling voldoende tijdsruimte in te calculeren. Nadat het vooroverleg met de regeringen van de betrokken rijksdelen is afgerond, kunnen de stukken worden rondgezonden. Houdt er rekening mee dat

PRIME MINISTER OF SINT MAARTEN
MINISTER-PRESIDENT VAN SINT MAARTEN

2238

MINISTER OF JUSTICE OF SINT MAARTEN
MINISTER VAN JUSTITIE VAN SINT MAARTEN

Naar aanleiding van de aard van het gesprek met dhr. Bouman wij u helaas op de hoogte stellen dat wij hebben besloten, buiten de aanwezigheid van de desbetreffende Ministers uit Nederland om, voortaan geen Nederlandse ambtenaren meer te zullen ontvangen.

Graag vernemen wij namens de Sint Maartense regering van u of de uitspraken van dhr. Bouman ten aanzien van het protocol en de verdere samenwerking met Sint Maarten een weergave is van het officiële standpunt van de Nederlandse regering. Wij gaan er op dit moment voorsnog vanuit dat hetgeen door dhr. Bouman is aangegeven slechts zijn eigen geheel misplaatste mening betreft en dat het getoonde gebrek aan erkenning van de rechtsstatelijke verhoudingen en respect voor het ambt van minister van Sint Maarten voortvloeit uit karaktertrekken van zijn persoon. De Ministers van Sint Maarten zijn de laatste tijd te veel in aanraking gekomen met soortgelijke confrontaties met uit Nederland afkomstige functionarissen die zich gesteund menen te voelen door Nederlandse bestuurders.

Sint Maarten blijft volkomen bereid om op basis van gelijkwaardigheid en gelijkheid samen te werken met Nederland aan de invulling en uitvoering van de in het protocol gestelde afspraken.

In afwachting van uw reactie verblijven wij,

Hoogachtend,

M.F.A. Gumbs

De Minister-President van Sint Maarten

De Minister van Justitie van Sint Maarten

Dennis L. Richardson

Cc.: Ministerraad

voor de rijksministerraad stukken nooit als hamerstuk worden geagendeerd. De stukken dienen altijd uiterlijk 21 dagen voorafgaand aan de behandeling in de rijksministerraad aan de rijksministerraad te worden aangeboden."

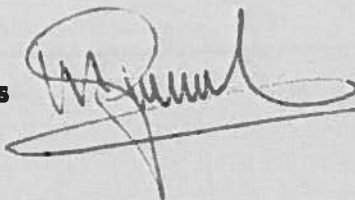
Gelet op het bovenstaande kan ik alleen maar constateren dat het agendapunt in strijd met de gemaakte afspraken is geagendeerd en behandeld. Er kan dus geen sprake zijn van besluitvorming in de rijksministerraad.

De Minister van Justitie van Sint Maarten heeft U en de Procureur Generaal tot twee keer toe uitgenodigd voor gezamenlijk overleg over de door hem gegeven algemene aanwijzing. Op geen van die verzoeken is tot nu toe ingegaan.

Namens de Minister van Justitie nodig ik U wederom uit voor overleg op bedoelde kwestie opdat het vraagstuk tot een oplossing kan worden gebracht op voor alle partijen bevredigende wijze.

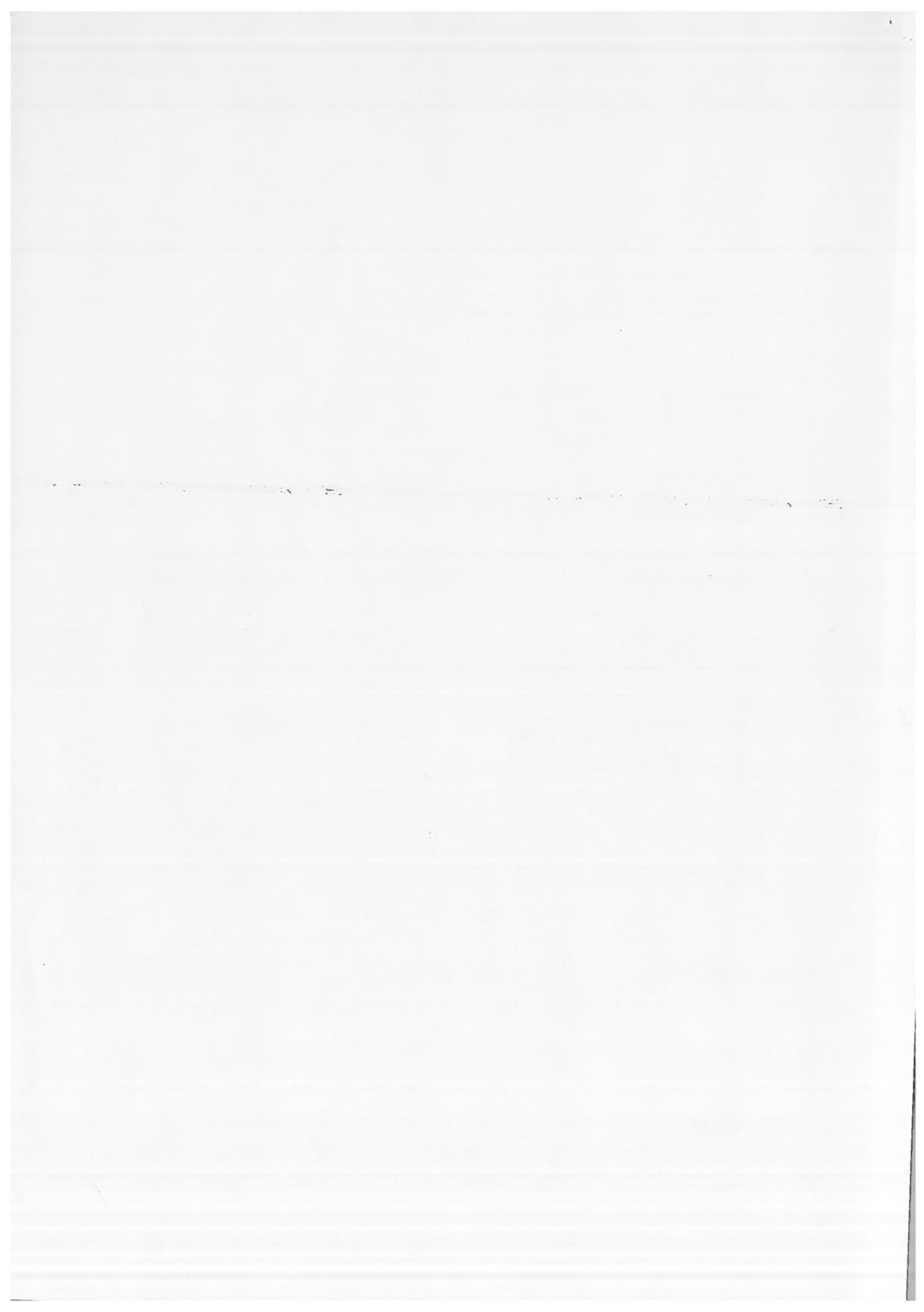
De Minister President van Sint Maarten

Marcel F.A. Gumbs

Cc.:

Staten van Sint Maarten
De Gouverneur van Sint Maarten, Drs. E. Holday
De Minister President van Aruba, Dhr. M. Eman
De Minister President van Curaçao, Dhr. L. Asjes

PRIME MINISTER OP SINT MAARTEN
MINISTER-PRESIDENT VAN SINT MAARTEN

MINISTER OF JUSTICE OF SINT MAARTEN
MINISTER VAN JUSTITIE VAN SINT MAARTEN

Postal address:
Government of Sint Maarten

Ministry of General Affairs
Government Administration
Building
P.O. Box 943
Philipsburg
Sint Maarten

Telefoon:
+1 (721) 542 6085

Fax:
+1 (721) 542 4172

Email:
PMCabinet@sintmaarten.gy.org

To: Minister van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
Dhr. R. Plasterk
Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Nederland

To: Minister van Veiligheid en Justitie
Mr. G.A. van der Steur
Turfmarkt 147
2511 DJ Den Haag
Nederland

Date: AUG - 6 2015

Reference: 2238

Onderwerp: Eerste kennismakingsbezoek van dhr. Gerard Bouman aan Sint
Maarten/Invulling en uitwerking van het protocol t.a.v. versterking van de
rechtshandhaving op Sint Maarten

Geachte Minister Plasterk, Geachte Minister van der Steur/ Zeer gewaardeerde
collega's,

Afgelopen vrijdag 24 juli, is uw ambtenaar dhr. Gerard Bouman, Korpschef
Nederlandse Politie, ontvangen op het Ministerie van Justitie te Sint Maarten. Het
was op zijn zachtst gezegd een zeer merkwaardige en markante eerste ontmoeting.
Het gespreksverslag bieden wij u bij deze in de bijlage ter kennisneming aan. Dit
verslag is op 27 juli aan de vertegenwoordiger van Nederland in Philipsburg dhr. G.
Versiuis overhandigd en vervolgens met hem besproken.

Dhr. Bouman heeft tijdens het gesprek onder andere aangegeven dat Nederland
niet van plan is met Sint Maarten te overleggen over de invulling van het onlangs
getekende protocol ten aanzien van de versterking van de rechtshandhaving op Sint
Maarten. Volgens dhr. Bouman hebben de Minister van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties en de Minister van Veiligheid en Justitie van Nederland inmiddels
onderling bepaald dat Nederland gaat investeren in het bestrijden van ondermijning
en corruptie op Sint Maarten waarvoor het Recherche Samenwerkingsteam (RST)
met vijftien mensen wordt aangevuld en er een investering van tweeëntwintig
miljoen Euro in het Openbare Ministerie en de rechterlijke macht zal plaatsvinden.
Dhr. Bouman heeft tevens gemeld onze assistentie niet nodig te hebben en stelde
verder dat Nederland over informatie beschikt waaruit kennelijk blijkt dat
ondermijning en corruptie op Sint Maarten een zodanig probleem is dat
samenwerking met lokale bestuurders en diensten niet mogelijk is. Hiermee
beschuldigt dhr. Bouman in feite ons, onze medeministers, alle Sint Maartense
bestuurders en de verschillende diensten van corruptie.

Het besluit van de Minister van Justitie van Sint Maarten van 25 juni 2015, gewijzigd bij besluit van 3 juli 2015, tot het geven van een aanwijzing op grond van artikel 13 van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten, en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en artikel 17, tweede lid, van de Rijkswet politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba aan de procureur-generaal van Curaçao, van Sint Maarten, en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, wordt vernietigd.

Onze Minister van Veiligheid en Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het Staatsblad en in het Afkondigingsblad van Sint Maarten zal worden geplaatst.

De Minister van Veiligheid en Justitie,

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Op grond van artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet OM kan Onze Minister de procureur-generaal algemene aanwijzingen geven betreffende de opsporing en vervolging van strafbare feiten in zijn land. Een aanwijzing wordt schriftelijk en gemotiveerd gegeven. Op grond van artikel 1, aanhef en onder f, van deze rijkswet wordt in deze rijkswet verstaan onder 'Onze Minister': Onze Minister van Justitie van Curaçao, Onze Minister van Justitie van Sint Maarten of Onze Minister van (Veiligheid en) Justitie van Nederland afhankelijk van het land dat het aangaat.

Beoordeeld dient te worden of het besluit van de Minister zich verdraagt met de zorg die elk der landen op grond van het eerste lid van artikel 43 van het Statuut dient te dragen voor deugdelijk bestuur en/of in strijd is met artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet OM.

Het besluit van 25 juli 2015, gewijzigd bij besluit van 3 juli 2015, brengt mee dat het researchsamenwerkingsteam criminele inlichtingen niet rechtstreeks aan de procureur-generaal kan verstrekken. Door informatieverstrekking aan de procureur-generaal uitsluitend via de CID-chef van het lokale korps te laten plaatsvinden is het afbreukrisico bij onderzoeken naar grensoverschrijdende en zware criminaliteit zeer groot. De informatiebehoefte bij de bestrijding van deze vormen van criminaliteit is veel groter dan slechts de informatie voor één concreet onderzoek. Voor een efficiënte opsporing is een algehele, optimale informatiepositie benodigd. De aanwijzing van de Minister beperkt de informatievoorziening aan de procureur-generaal zodanig dat die aanwijzing de mogelijkheden tot het bestrijden van grensoverschrijdende en zware criminaliteit ernstig inperkt en de aanpak van deze vormen van criminaliteit feitelijk onmogelijk maakt. Dit strookt dan ook niet met het feit dat op 15 januari 2015 en 8 juni 2015 tijdens het Justitieel Vierpartijenoverleg nog door de Minister, tezamen met de andere ministers van (Veiligheid en) Justitie, is uitgesproken dat er een "gezamenlijke nadere uitwerking van een meerjarige, fundamentele, ketenbrede aanpak voor de versterking van de rechtshandavingsketen noodzakelijk is".

Wij zijn van oordeel dat de Minister middels zijn besluit van 25 juni 2015, gewijzigd bij besluit van 3 juli 2015, tot het geven van een aanwijzing de werkzaamheden van de procureur-generaal betreffende de opsporing en vervolging van strafbare feiten in zijn land ernstig belemmert. De Minister miskent met zijn aanwijzing dat artikel 11, eerste lid, van de Rijkswet OM een zelfstandige bevoegdheid toekent aan de procureur-generaal om aan de ambtenaren die met de politie belast zijn zodanige instructies te geven tot voorkoming, opsporing en nasporing van strafbare feiten als hij in het belang van een goede justitie nodig acht, zonder inmenging van de minister. Met de herziene aanwijzing van 3 juli 2015 wordt de uitoefening van een bevoegdheid die in de Rijkswet OM expliciet aan de procureur-generaal is toegekend afhankelijk gemaakt van de instemming van één minister van Justitie. Daarmee is van enige distantie tussen bestuur en het OM geen sprake meer en kan het OM haar onafhankelijke rol niet vervullen. Bovendien heeft de aanwijzing tot gevolg dat een minister van Justitie van één van de landen waarvoor de Rijkswet OM geldt de wijziging van een regeling die ook geldt voor Curaçao en Caribisch Nederland, eenzijdig blokkeert. Hierdoor ontstaat een ontoelaatbare toestand waarin de deugdelijkheid van het bestuur niet langer gewaarborgd is. Daarnaast is dit in strijd met artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet OM.

Gelet hierop achten Wij het besluit van de Minister van 25 juni 2015, gewijzigd bij besluit van 3 juli 2015, in strijd met artikel 43, eerste lid, van het Statuut dat eist dat Sint Maarten zorg draagt voor de deugdelijkheid van het bestuur en met artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet OM dat bepaalt dat een minister slechts een algemene aanwijzing aan de procureur-generaal kan geven betreffende de opsporing en vervolging van strafbare feiten in zijn land.

Beslissing

a. Criminele inlichtingendiensten: de operationele organisatorische eenheden, belast met de taak bedoeld in artikel 2, bij het Korps Politie Sint Maarten, en bij de Landrecherche Sint Maarten;

- indien en voor zover de procureur-generaal artikel 1 van de CID-regeling niet op deze wijze wijzigt, wordt bij de uitvoering van de CID-regeling voor het bepaalde in artikel 1, onderdeel a, van die regeling gelezen:

a. Criminele inlichtingendiensten: de operationele organisatorische eenheden, belast met de taak bedoeld in artikel 2, bij het Korps Politie Sint Maarten, en bij de Landrecherche Sint Maarten);

Bij brief van 1 juli 2015 heeft de procureur-generaal, overeenkomstig artikel 37 van de Rijkswet OM, de door de Minister gegeven algemene aanwijzing voorgelegd aan de ministers van (Veiligheid en) Justitie van Nederland, van Curaçao en van Sint Maarten. Naar aanleiding daarvan hebben de minister van Veiligheid en Justitie van Nederland en de minister van Justitie van Curaçao de Minister bij brief van 2 juli 2015 verzocht over te gaan tot intrekking van het besluit van 25 juni 2015. De Minister heeft aan dit verzoek geen gehoor gegeven.

Bij besluit van 3 juli 2015 heeft de Minister het besluit van 25 juni 2015 gewijzigd. De gewijzigde aanwijzing komt er op neer dat hij de door hem in zijn algemene aanwijzing van 25 juni 2015 zelfstandig vastgestelde wijziging van artikel 1 van de CID-regeling ongedaan heeft gemaakt en de in die aanwijzing opgenomen buitentoepassingstelling in Sint Maarten van de door de procureur-generaal op 21 juni 2015 vastgestelde wijziging van de CID-regeling heeft gehandhaafd, waaraan hij heeft toegevoegd dat die buitentoepassingstelling vervalt indien de CID-regeling wordt gewijzigd nadat over de wijziging overeenstemming is bereikt met de minister van Justitie van Sint Maarten.

Bij brief van 6 juli 2015 heeft de procureur-generaal, overeenkomstig artikel 37 van de Rijkswet OM, de bij besluit van 3 juli 2015 gegeven aanwijzing voorgelegd aan de ministers van (Veiligheid en) Justitie van Nederland, van Curaçao en van Sint Maarten. Naar aanleiding daarvan hebben de minister van Veiligheid en Justitie van Nederland en de minister van Justitie van Curaçao de Minister op 8 juli 2015 verzocht over te gaan tot intrekking van het besluit van 3 juli 2015. De Minister heeft ook aan dit verzoek geen gehoor gegeven.

De welgering van de Minister het besluit van 25 juni 2015, gewijzigd bij het besluit van 3 juli 2015, in te trekken, vormde aanleiding te onderzoeken of dit besluit in aanmerking komt voor vernietiging op grond van artikel 50 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden (hierna: het Statuut). Daartoe bestaat naar Ons oordeel om de hierna volgende redenen aanleiding.

Artikel 50, eerste lid, van het Statuut verleent aan de Koninkrijksregering de bevoegdheid om wetgevende en bestuurlijke maatregelen in Aruba, Curaçao en Sint Maarten, die in strijd zijn met het Statuut, een internationale regeling, een rijkswet of een algemene maatregel van rijksbestuur, dan wel met belangen, welke verzorging of waarborging aangelegenheid van het Koninkrijk is, door de Koning als hoofd van het Koninkrijk bij gemotiveerd besluit te laten schorsen en vernietigen.

Voor het antwoord op de vraag of het besluit tot het geven van de aanwijzing van 25 juni 2015, gewijzigd bij besluit van 3 juli 2015, voor vernietiging in aanmerking komt, is in dit geval van belang of het besluit in strijd is met een belang welke waarborging aangelegenheid van het Koninkrijk is dan wel met de Rijkswet OM.

Op grond van artikel 43, eerste lid, van het Statuut draagt elk der landen zorg voor de verwezenlijking van de deugdelijkheid van het bestuur. Op grond van het tweede lid van artikel 43 is onder meer het waarborgen van de deugdelijkheid van het bestuur aangelegenheid van het Koninkrijk.

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van datum tot vernietiging van het besluit van de Minister van Justitie van Sint Maarten van 25 juni 2015, gewijzigd bij besluit van 3 juli 2015, tot het geven van een aanwijzing op grond van artikel 13 van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten, en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en artikel 17, tweede lid, van de Rijkswet politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba aan de procureur-generaal van Curaçao, van Sint Maarten, en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

Op de voordracht van Onze Ministers van Veiligheid en Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 10 juli 2015, gedaan namens de raad van ministers van het Koninkrijk;

Gelet op artikel 50, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk;

De Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk gehoord (advies van ....., no. ....);

Gezien het nader rapport van Onze Ministers van Veiligheid en Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van .....

Artikel 10 van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Overwegingen

Bij besluit van 25 juni 2015 heeft de Minister van Justitie van Sint Maarten (hierna: de Minister) een aanwijzing op grond van artikel 13, eerste lid, van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten, en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna: Rijkswet OM) en van artikel 17 van de Rijkswet Politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba gegeven aan de procureur-generaal van Curaçao, van Sint Maarten, en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba. De aanwijzing houdt in dat:

- **de bij besluit van 12 juni 2015 door de procureur-generaal vastgestelde wijziging van de CID-regeling Nederlandse Antillen 2006 (hierna: CID-regeling) buiten toepassing wordt verklaard in Sint Maarten;**
- **in Sint Maarten de CID-regeling uitsluitend wordt toegepast op de wijze zoals deze werd toegepast tot 21 juni 2015 (de datum waarop de wijziging van de CID-regeling van kracht is geworden), tenzij in deze aanwijzing anders is bepaald;**
- **de procureur-generaal artikel 1 van de CID-regeling aldus wijzigt, dat onderdeel a komt te luiden:**

Gevolgen en juridisch kader

- Gevolgen rijksbegroting * Ja Nee
- Gevolgen voor regeldruk * Ja Nee
- Overeenstemming met VenJ inzake wetgevingstoets en effectenanalyse * Ja Nee, met bijlage Nee, zonder bijlage N.v.t.
- Overeenstemming met VenJ inzake fouten- en misbruiksignalering * Ja Nee, met bijlage Nee, zonder bijlage N.v.t.
- Aan EU Notificatie voldaan * Ja Nee N.v.t.
- Verplichting int. verdragen en/of Europese regelgeving* Ja Nee

Interdepartementale afstemming

- Overeenstemming BZK inzake beoordelingskader financiële bestuurlijke consequenties decentralisatie overheden en/of Caribisch Nederland * Ja Nee N.v.t.

- Overeenstemming Aruba, Curaçao en Sint Maarten * Ja Nee N.v.t.

Omschrijving geschilpunten Aruba, Curaçao en Sint Maarten *

De MVenJ heeft tweemaal, mede namens de Minister van Curaçao, de Minister van Sint Maarten verzocht de aanwijzing in te trekken. Hij heeft dat niet gedaan. Sint Maarten zal naar verwachting in de RMR hier dan ook niet mee instemmen.

Ambtelijk afgestemd *

Ja Nee N.v.t. in bilateraal overleg DGRR en SG BZK

Overeenstemming bereikt op ambtelijk niveau *

Ja Nee N.v.t.

Overeenstemming bereikt met

AZ BZK EZ IenM SZW VWS W&R
 BZ Def Fin OCW VenJ BH&OS

Omschrijving geschilpunten

Contactpersonen

Naam *

Contactpersoon 1

Gijs Baars

Contactpersoon 2

Besnd van Rheenen

Afdeling *

DEIA

DWJZ

Telefoonnummer *

06 48100005

06 52877067

E-mailadres *

g.baars@minvenj.nl

b.f.c.van.rheenen@minvenj.nl

Handtekening bewindspersoon

Minister van Veiligheid en Justitie

Rijksoverheid

voor Rijksministeraad

10-07-'15
10:15am

Aanbieding

Van 1 *

Minister van Veiligheid en Justitie

Mede namens 1

Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Mede namens 2

N.v.t.

Type voorstel *

Overig

Titel en Inhoud

Titel *

Voorstel tot vernietiging van het besluit van de Minister van Justitie van Sint Maarten van 25 juni en gewijzigd bij besluit van 3 juli 2015 tot het geven van een aanwijzing op grond van artikel 13 van de Rijkswet openbare ministeries en artikel 17, tweede lid, van de Rijkswet politie aan de procureur-generaal van Curaçao, van Sint Maarten en van de BES.

Inhoud en doelstelling van het voorstel *

De MJUS SXM heeft middels een aanwijzing ex art. 13, lid 1 van de Rijkswet Openbare Ministeries de procureur-generaal (PG) van Curaçao, Sint Maarten en de BES een aanwijzing gegeven die tot gevolg heeft dat:

- Het feitelijk onmogelijk is om op een effectieve wijze invulling te geven aan de aanpak van ondermijnende criminaliteit.
- Dat de CID-Regeling niet meer door de PG mag worden aangepast.
- Met de gewijzigde aanwijzing van 3 juli 2015 miskent de Minister dat artikel 11, eerste lid, van de Rijkswet OM een zelfstandige bevoegdheid toekent aan de PG.
- Met de gewijzigde aanwijzing wordt aldus een vetorecht voor een minister gecreëerd voor een bevoegdheid die in de Rijkswet OM expliciet aan de PG is toegekend.
- Daarmee is van enige distantie tussen bestuur en OM geen sprake meer en kan het OM haar onafhankelijke rol niet vervullen.

De MVenJ heeft vervolgens, mede namens de MinJUS Curaçao, ex artikel 37 van de Rijkswet OM tot tweemaal toe gevraagd aan de MinJUS Sint Maarten om deze aanwijzing in te trekken. Hiertoe is hij niet over gegaan. Gezien het belang wordt de RMR verzocht om de MVenJ te machtigen om het vernietigingsbesluit op een door hem te bepalen moment voor te leggen aan de aan de RvS van het Koninkrijk ten behoeve van advies.

Voorgesteld besluit *

Het voorstel om advies bij de Afdeling advisering van de Raad van State aanhangig te doen maken.

Behandeltraject

Datum aanbieding *

8 juli 2015

Kenmerk *

XXXXX

Hamerstuk *

Ja Nee

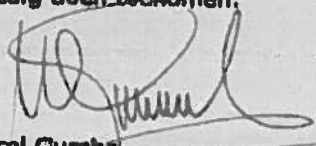
Voorgaande behandeling *

Ja Nee

A
2212/15

hun Raad van Advies, verdient het aanbeveling voldoende tijdsruimte in te calculeren. Nadat het vooroverleg met de regeringen van de betrokken rijkdelen is afgerond, kunnen de stukken worden rondgezonden. Houdt er rekening mee dat voor de rijksministerraad stukken nooit als hamerstuk worden geagendeerd. De stukken dienen altijd uiterlijk 21 dagen voorafgaand aan de behandeling in de rijksministerraad aan de rijksministerraad te worden aangeboden.

Gelet op het bovenstaande kan ik alleen maar constateren dat het agendapunt in strijd met de gemaakte afspraken is geagendeerd en behandeld. Er kan dus geen sprake zijn van besluitvorming in de Rijksministerraad. Het een en ander brengt ook met zich mee dat Sint Maarten geen enkele verplichting heeft om voor 17 juli 2015 te reageren zoals door u in Uw boven aangehaald schrijven verzoekt. Een reactie van Sint Maarten op het door U verstuurd concepten, zal ik hoewel ten overvloede, spoedig doen toekomen.

Marcel Gurnag
Prime Minister/Minister of General Affairs

Cc:--

PRIME MINISTER OF SINT MAARTEN
MINISTER-PRESIDENT VAN SINT MAARTEN

Postal address:
Government of Sint Maarten

Ministry of General Affairs
Government Administration
Building
P.O. Box 943
Phillipsburg
Sint Maarten

To: Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Attn: Dhr. Dr. Ronald Plasterk
Ministerie van BZK
Turfmarkt 147
2511 DP DEN HAAG

Telefoon:
+1 (721) 542 6085

Fax:
+1 (721) 542 4172

Email:
PMCabinet@sintmaartengov.org

Date: JUL 21 2015
Reference: 2212/15 A
Subject: Visie op Algemene maatregel van rijksbestuur integriteit en rechtshandhaving.
Attachment(s): --

Geachte Dr. Plasterk,

Onder verwijzing naar Uw brief d.d. 10 juli 2015 met het bovenstaande als onderwerp, bericht ik U als volgt.

Op donderdag 9 juli jl., bericht de Gevolmachtigde Minister van Sint Maarten mij, dat een aanvullende agenda voor de Ministerraad van het Koninkrijk van 10 juli 2015, op de vorengenoemde datum is aangeboden. Later bleek dat de aanbieding en het concept amrvb, welke op de aanvullende agenda stond aangegeven, pas op de vrijdag van de genoemde vergadering door de Gevolmachtigde Minister is ontvangen.

Bij Uw eerder aangehaalde brief bericht U mij dat U "conform de besluitvorming in de Rijksministerraad van 10 juli 2015" aan mij de concept algemene maatregel van rijksbestuur ter visie voorlegt.

Ik mag ervan uitgaan dat U bekend bent met de procedures. Desondanks verzoek ik met klem Uw aandacht voor het volgende. Er zijn duidelijke afspraken gemaakt over het plaatsen van onderwerpen op de agenda van de Rijksministerraad. Uit het bovenstaande blijkt dat deze afspraken volkomen zijn genegeerd. Immers, conform nr. 115 van het Draalboek worden "vergaderingen van de rijksministerraad (...) gemiddeld éénmaal per maand gehouden. Een vergadering kan worden aangevraagd of een onderwerp kan - vooruitlopend op de toezending van de stukken - worden aangemeld bij de secretaris van de RKR of, om het rechtstreeks bij de rijksministerraad te agenderen, bij de secretaris van de rijksministerraad. De secretaris neemt vervolgens contact op met de Gevolmachtigde Ministers. In de rijksministerraad vindt slechts besluitvorming plaats over zaken waarover vooraf overeenstemming met de regering(en) van de Caribische landen van het Koninkrijk is bereikt of waarvan in het overleg met de Gevolmachtigde Ministers is vastgesteld dat er een geschilpunt is dat aan de raad ter beslissing moet worden voorgelegd. Aangezien de Gevolmachtigde Ministers ruggespraak met hun regeringen dienen te houden, die ingevolge de Staatsregeling van het land doorgaans advies inwinnen bij

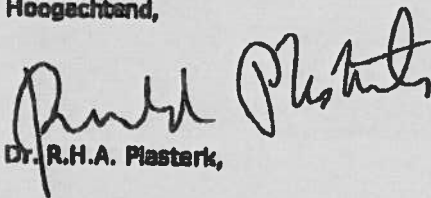
van het type strafrechtelijk onderzoek dat nodig is voor de aanpak van deze criminaliteit op Sint Maarten.

Directie Bureau voor en
Internationale
Aangelegenheden
Cluster Caribisch Nederland
en Koninkrijksrelaties

Wij zullen een afschrift van deze brief sturen naar de Ministers van Justitie van Curaçao en Sint Maarten.

Datum
1 juli 2015.

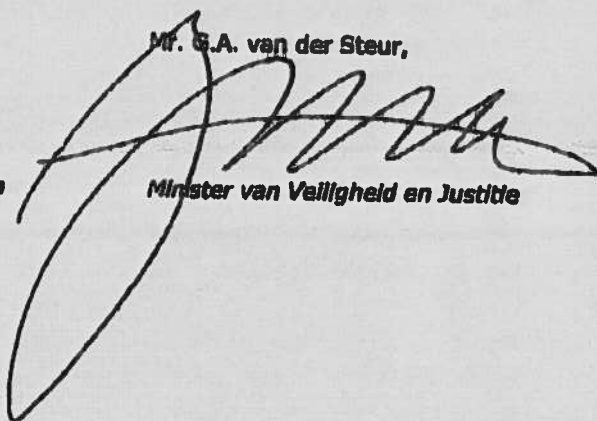
Hoogachtend,

Dr. R.H.A. Plasterk,

Minister van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Mr. S.A. van der Steur,

Minister van Veiligheid en Justitie

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

de Procureur-generaal van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire,
Sint Eustatius en Saba,
Mr. A.R.E. Schram
Wilhelminaplein 14-16,
Willemstad, Curaçao

Directie Europees en
Internationale
Aangelegenheden
Cluster Caribisch Nederland
en Koninkrijkstitels

Tuinsmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/vanj

Contactpersoon
G. Beers
Senior adviseur

T 06 48 10 00 05
g.beers@minvenj.nl

Datum 1 juli 2015
Onderwerp Versterking aanpak ondermijning in de Caribische landen in het
Koninkrijk

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

Geachte heer Schram,

In het Justitieel Vierpartijenoverleg (JVO) van 15 januari 2015 heeft u samen met uw collega uit Aruba een indrukwekkende presentatie gegeven ten aanzien van de staat van de criminaliteitsbestrijding in het Caribische deel van het Koninkrijk. Met name de mate van ondermijning en de verwevenheid van de onder- en bovenwereld die u beschrijft baart ons daarbij ernstige zorgen.

Het beeld dat u in uw presentatie gegeven heeft is op hoofdlijnen herkend door de bij de presentatie aanwezige ministers van (Veiligheid en) Justitie. Daarbij vormt de schaal van - in casu - Curaçao, Sint Maarten en de BES-eilanden en de geografische ligging een extra uitdaging om een solide rechtshandavingsketen te realiseren. In het JVO van 8 juni jl. zijn de conclusies nogmaals herhaald. De ernst van de problematiek wordt evenzeer onderschreven door rapporten van de Raad voor de Rechtshandhaving ten aanzien van de Staat van de Rechtshandhaving en het US Department of Justice ten aanzien van witwassen. Daarnaast illustreren diverse recente rechterlijke uitspraken het grote belang om juist nu te investeren in een versterkte aanpak van ondermijning in de Caribische landen van het Koninkrijk.

Dit heeft ons ervan overtuigd dat met voorrang de grensoverschrijdende, ondermijnende criminaliteit in deze landen, met vertakkingen naar Europees Nederland, aangepakt moet worden. Deze, in hoge mate internationale, misdaad is een rechtstreekse bedreiging voor zowel de landen in het Caribische deel van het Koninkrijk als voor Nederland. Deze ondermijnende criminaliteit schaadt daarmee het Koninkrijk als geheel en dient daarom ook in Koninkrijksverband te worden bestreden.

Wij verzoeken u daarom via een gericht programmatische aanpak rechtstreeks aangestuurd door het Parket van de Procureur-Generaal deze criminaliteit aan te pakken. Wij zijn bereid hiervoor aan het RST, het Gemeenschappelijk Hof en aan uw Parket extra expertise en capaciteit vanuit Nederland beschikbaar te stellen. Wij hebben hiervoor in Nederland middelen (€22 mln voor een periode van vierentwintig maanden) vrijgemaakt zodat u, in ieder geval voor de komende twee jaar beschikt over aanvullende capaciteit ten behoeve van het verrichten

Ministerie van Veiligheid en Justitie

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

De Minister van Justitie van Sint Maarten, dhr. DL. Richardson
De Minister van Justitie van Curaçao, dhr. N.G. Navarro

Directie Europees en
Internationale
Aangelegenheden
Cluster Caribisch Nederland
en Koninkrijksrelaties

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rjksoverheid.nl/vanj

Contactpersoon
G. Baars
Senior adviseur

T 070 370 68 68
F 070 370 78 29

Datum 3 augustus 2015
Onderwerp Versterking aanpak ondermijning in de Caribische landen in het Koninkrijk

Bijlagen 1

Om te kenmerk
664146

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

Geachte heer Richardson en heer Navarro, *heer Le Penni en Melton,*

Hierbij zend ik u, mede namens de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, een afschrift van de brief die wij op 1 juli jl. zonden aan de procureur-generaal van Curaçao, Sint Maarten en de BES-eilanden. In die brief is hem gevraagd is om via een gerichte programmatische aanpak rechtstreeks aangestuurd door het Parket van de procureur-generaal de zware en grensoverschrijdende criminaliteit aan te pakken.

Wij zijn bereid hiervoor aan het RST, het Gemeenschappelijk Hof en aan het Parket van de procureur-generaal extra expertise en capaciteit vanuit Nederland ter beschikking te stellen. Hiertoe is voor een periode van vierentwintig maanden door ons een bedrag van ongeveer €22 mln. ter beschikking gesteld.

Hiermee geeft Nederland een eerste invulling aan de in het Justitieel Vierpartijenoverleg (JVO) uitgesproken en gedeelde ambitie om de grensoverschrijdende en zware criminaliteit aan te pakken en wordt bovendien een eerste invulling gegeven aan de afspraken zoals die gemaakt zijn in het protocol dat Sint Maarten en Nederland op 24 mei hebben afgesloten.

Hoogachtend,

De Minister van Veiligheid en Justitie,

Mr. G.A. van der Steur